

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.
(Π.Ο.Σ.Ε. Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.)

"Πρακτικά" Ημερίδας ΙΙΙ/06

Αθήνα 2007

επιμέλεια Τόμου:
δ. τσίρος

Copyright © 2007 : Π.Ο.Σ.Ε. Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Παραγωγή : PRESS LINE
Μάγερ 11, 104 38 Αθήνα
Τηλ.: 210 52 25 479

Εξώφυλλο:
Basilio

ΗΜΕΡΙΔΑ

Η ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

- ✓ επιστημονικές προσεγγίσεις
- ✓ το χρέος των Υπηρεσιών
- ✓ η συμβολή του πολίτη

(Ξενοδοχ. ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ)
ΚΑΛΑΜΑΤΑ, 11 Μαΐου 2006

Οργανωτική Επιτροπή

Πρόεδρος: Καπελώνης Κώστας (Πρόεδρος Δ.Σ.)

Μέλη:

- Μπάρμπας Γιάννης (Α' Αντιπρόεδρος Δ.Σ.)
- Λαούδη Μάχη (Β' Αντιπρόεδρος Δ.Σ.)
- Λύτρας Νίκος (Γενικός Γραμματέας Δ.Σ.)
- Αδάμος Θόδωρος (Αναπληρωτής Γεν. Γραμ. Δ.Σ.)
- Ρίζος Παναγιώτης (Οργανωτικός Γραμ. Δ.Σ.)
- Μανίκας Γιάννης (Ταμίας Δ.Σ.)
- Καλάκος Μπάμπης (Αναπλ. Ταμ. Δ.Σ.)
- Τσίρος Δημήτρης (Εφορος)
- Βίγγος Πέτρος (Μέλος Δ.Σ.)
- Κατσίλης Χρήστος (Μελ. Δ.Σ.)
- Κουτσάκης Γιάννης (Μελ. Δ.Σ.)
- Λιαπάτης Γιάννης (Μελ. Δ.Σ.)
- Μανάρας Γιώργος (Μελ. Δ.Σ.)
- Τσοκανάς Βασίλης (Μελ. Δ.Σ.)

Επιστημονική Επιτροπή:

- Βασίλης Λεκίδης, Δρ. Πολιτικός Μηχανικός
- Νικήτας Παπαδόπουλος, M.Sc. Πολ. Μηχ.
- Μωυσής Κουρουζίδης, Δρ. Σεισμολόγος (ΕΑΑ)
- Νίκος Καραγεώργος, Εκπαιδευτικός - M.Sc. Πολ. Μηχ.
- Μιράντα Δανδουλάκη, M.Sc. Πολ. Μηχ. (Ινστιτούτο για την Προστασία και την Ασφάλεια του Πολίτη του JRC της Ε.Ε.)
- Κώστας Τσακίρης, M.Sc. Οικονομολόγος - Περιφερειολόγος (ΕΚΚΕ)
- Δημήτρης Τσίρος, Δρ. Πολιτικός Μηχανικός (υπάλληλος ΥΠΕΧΩΔΕ)

(Υπεύθυνος Γραφείων Π.Ο.Σ.Ε. Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.:
Χρ. Θεοφανόπουλος, τηλ.: 210-6440873)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΗΜΕΡΙΔΑΣ

Πέμπτη, 11/5/06

9.30 **επίσημη έναρξη** (ε.ε.) της **ΗΜΕΡΙΔΑΣ**
(και του 24ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ε.ε. (υπολογιζόμενη διάρκεια 100')
Γ. Μπαρμπάς, Β. Τσοκανάς, Μ. Λαούδη,
Π. Ρίζος (προεδρεύων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ
Κώστας ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΥΠΕΧΩΔΕ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
(10-λεπτες παρεμβάσεις)

ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
Δημήτρης ΔΡΑΚΟΣ

ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Χρήστος ΜΑΛΑΠΑΝΗΣ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Λήξη ε.ε. & διάλειμμα 10'

α' ενότητα: επιστημονικές προσεγγίσεις

[κάθε 30-λεπτη εισήγηση αυτής της ενότητας μπορεί να κινηθεί, εκτός των άλλων, και γύρω από τους εξής άξονες: -το (σεισμικό) φαινόμενο, -οι προβλέψεις, -οι στόχοι προστασίας, -τα μέτρα]

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ α' (υπολογιζόμενη διάρκεια 150')
Θ. Αδάμος, Μ. Καλάκος, Γ. Μανίκας,
Δ. Τσίρος (προεδρεύων)

Κωνσταντίνος ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Καθηγητής Σεισμολογίας του Εθνικού &
Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Πρ. ΟΑΣΠ)

Παναγιώτης ΚΑΡΥΔΗΣ,
Καθηγητής Αντισεισμικής Τεχνολογίας
του Εθνικού Μεταόβιου Πολυτεχνείου

Γεράσιμος ΤΣΕΛΕΝΤΗΣ,
Καθηγητής Σεισμολογίας
του Πανεπιστημίου Πατρών

Μωυσής ΚΟΥΡΟΥΣΙΔΗΣ,
Δρ. Σεισμολόγος (ΕΑΑ)

ΣΥΖΗΤΗΣΗ (30')

Λήξη α' ενότητας

β' ενότητα: το χρέος των Υπηρεσιών

[οι εισηγήσεις αυτής της ενότητας είναι 15-λεπτες]

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ β' (υπολογιζόμενη διάρκεια 105')
Χ. Κατσίλης, Γ. Μανάρης,
Ν. Λύτρας (προεδρεύων)

Δρ. Ισαάμ ΣΟΥΣ, Στέλεχος του Ινστιτούτου Τεχνικής
Σεισμολογίας και Αντισεισμικών Κατασκευών (ΙΤΣΑΚ)

Κώστας ΒΟΥΝΑΣΗΣ, Πύραρχος, Διοικητής
Πυροσβεστικών Υπηρεσιών

Νικήτας ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/ντής του Οργανισμού
Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας (ΟΑΣΠ)

Μιχάλης ΠΟΛΙΤΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/ντής Υπηρεσίας
Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΥΑΣ-ΥΠΕΧΩΔΕ)

Κώστας ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑΣ, μέλος του Συλλόγου
Εργαζομένων ΥΠΕΧΩΔΕ Θεσ/νίκης

ΣΥΖΗΤΗΣΗ (30')

Λήξη β' ενότητας

γ' ενότητα: η συμβολή του πολίτη

[οι 15-λεπτες εισηγήσεις, εκτός των άλλων, μπορούν να φωτίσουν το τί πρέπει, ακόμα και μακροπρόθεσμα, να προηγηθεί ή να ακολουθεί τον σεισμό, όσον αφορά στην ετοιμότητα ή κατοπινή συμπεριφορά των πολιτών]

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ γ' (υπολογιζόμενη διάρκεια 90')
Π. Βίγγος, Γ. Λιαπιάτης, Γ. Κουτσάκης (προεδρεύων)

Μ.Σc. Ελένη ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ,
Στέλεχος στο Τμήμα Αγωγής Υγείας και
Περιβαλλοντικής Αγωγής στη Δ/νση Συμβουλευτικού
Επαγγελματικού Προσανατολισμού και Εκπαιδευτικών
Δραστηριοτήτων του Υπουργείου Παιδείας
(Δ. ΣΕΠΕΔ/ΥΠΕΠ&Θ)

Βασιλική ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ,
Κλινικός Ψυχολόγος (Γενική Γραμματεία του Δ.Σ. του
Συλλόγου Ελλήνων Ψυχολόγων)

Θανάσης ΖΑΒΟΣ,
Πρόεδρος Ελληνικής Ομάδας Διάσωσης (Παρ. Αχαΐας)

ΣΥΖΗΤΗΣΗ (30')

19.50 Λήξη γ' ενότητας και ΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

<u>ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΝΑΡΞΗ (ε.ε.)</u>	13
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ, ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ	17
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ	25
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ:	
ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΔ	33
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ, ΠΑΣΟΚ	29
ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΑΡΟΥΤΣΗΣ, ΚΚΕ	37
ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ, ΣΥΝ	43
ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΡΑΚΟΣ	48
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΑΠΑΝΗΣ	55
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ΗΛΙΑΣ ΔΟΛΓΥΡΑΣ	59
<u>Α' ΕΝΟΤΗΤΑ</u>	
Επιστημονικές προσεγγίσεις	69
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ	71
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΥΔΗΣ	107

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΤΣΕΛΕΝΤΗΣ	167
ΔΡ. ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΟΣ (ΕΑΑ), ΜΩΥΣΗΣ ΚΟΥΡΟΥΖΙΔΗΣ	209
ΣΥΖΗΤΗΣΗ (Α΄)	221

Β' ΕΝΟΤΗΤΑ

Το χρέος των Υπηρεσιών	233
ΔΡ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΣΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ, ΙΣΣΑΜ ΣΟΥΣ	235
ΠΥΡΑΡΧΟΣ, ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΥΝΑΣΗΣ	261
Δ/ΝΤΗΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	295
Δ/ΝΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΩΝ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΟΛΙΤΟΠΟΥΛΟΣ	303
ΔΙΠΛ. ΠΟΛ. ΜΗΧ., ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΥΠΕΧΩΔΕ (ΥΑΣΒΕ) ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑΣ	321
ΣΥΖΗΤΗΣΗ (Β΄)	329

Γ' ΕΝΟΤΗΤΑ

Η συμβολή του πολίτη	335
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΛΕΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ	337

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ, ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ.....	345
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΧΑΪΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΖΑΒΟΣ.....	353
ΣΥΖΗΤΗΣΗ (Γ΄).....	363
ΛΗΞΗ ΗΜΕΡΙΔΑΣ	368

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1) «ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ 'ΣΚΑΛΑ' ΤΟΥ Κ. ΚΑΡΟΛΟΥ-ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΡΙΧΤΕΡ!».....	369
2) «ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΣΥΝΑΦΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΣΕΙΣΜΟΓΕΝΕΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ.»	373
3) «Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΙΣΑΒΩΝΑΣ.».....	377

<u>ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ</u>	379
------------------------------------	-----

ΕΝΟΤΗΤΑ

Επίσημης Έναρξης (ε.ε.)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ε.ε.:

*Λαούδη Μάχη,
Μπάρμπας Γιάννης,
Ρίζος Παναγιώτης (προεδρεύει),
Τσοκανάς Βασίλης*

Π. ΡΙΖΟΣ:

Κυρίες και κύριοι προσκεκλημένοι,

εκ μέρους του Προεδρείου και όλων των Συνέδρων, που εκπροσωπούν πάνω από 10.000 υπαλλήλους στις Τεχνικές Υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ αλλά και τις Τεχνικές Υπηρεσίες των Περιφερειακών Διοικήσεων και Νομαρχια-

κών Αυτοδιοικήσεων της χώρας, σας καλωσορίζω στη θεματική μας Ημερίδα αλλά και το 24^ο Τακτικό Συνέδριο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας των Εργαζομένων στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Η Ομοσπονδία μας, πέραν των αυτονόητων δραστηριοτήτων της για τα γενικότερα δημοσιοϋπαλληλικά αιτήματα, αλλά και τα προβλήματα, που απασχολούν τους συναδέλφους μας, τα τελευταία χρόνια έχει κάνει, πιστεύουμε, ακόμα ένα βήμα μπροστά, διοργανώνοντας μαζί με τα Συνεδριά της και Ημερίδες, αναδεικνύοντας θέματα, που αφορούν αφ' ενός στο αντικείμενο του Περιβάλλοντος, της Χωροταξίας, της Πολεοδομίας, της Διοίκησης και των Δημόσιων Έργων, αφ' ετέρου τη σύνδεση των Υπηρεσιών μας με άλλους δημόσιους φορείς και κυρίως, με το κοινωνικό σύνολο. Τη σύνδεση, τελικά, με τον πολίτη, τον οποίο έχουμε υποχρέωση, ως Δημόσιοι Υπάλληλοι, να υπηρετούμε. Στο πλαίσιο αυτό, υλοποιούμε σήμερα μία σημαντική Ημερίδα. Το Συνέδριο μας βέβαια, ξεκίνησε χθες και θα τελειώσει αύριο το μεσημέρι. Σήμερα λοιπόν, πραγματοποιούμε την Ημερίδα μας με θέμα την αντισεισμική προστασία στην Ελληνική πραγματικότητα (επιστημονικές προσεγγίσεις, το χρέος των Υπηρεσιών, η συμβολή του πολίτη). Έχει εξασφαλιστεί η συμμετοχή κορυφαίων επιστημόνων, διοικητικών στελεχών και εκπροσώπων Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, τα ονόματα των οποίων δεν θα αναφέρω τώρα, αφού παρουσιάζονται στο πρόγραμμά σας- το έχετε ήδη όλοι στα χέρια σας. Όλους τους διακεκριμένους συμμετέχοντες προκαταβολικά τους ευχαριστώ θερμά για τη συμμετοχή και τη συμβολή τους στη σημερινή μας προσπάθεια. Την Ημερίδα την διοργανώνουμε σε μία πόλη, που έχει υποστεί εδώ και 20 χρόνια, τις καταστροφικές συνέπειες του Εγκέλαδου, σε μία περιοχή λοιπόν, της Νοτιοδυτικής Ελλάδας, ακριβώς σε μία χρονική περίοδο, που υπάρχει έντονη σεισμική δραστηριότητα. Στους κατοίκους μάλιστα αυτής της περιοχής, πέρα από τη δικαιολογημένη ανησυχία, υπάρχει και μία απογοήτευση αυτές τις μέρες από τη διάλυση του δικτύου των Τομέων Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΤΑΣ). Μία αγανάκτηση γιατί θα υποστούν έντονη ταλαιπωρία, κάνοντας πολλά χιλιόμετρα αυτοί και οι Μηχανικοί τους, γιατί τα αρχεία των καταργούμενων ΤΑΣ στη Δυτική Ελλάδα, μεταφέρονται όλα στην Πάτρα, και το κόστος θα περάσει σίγουρα στον πολίτη.

Τη σημερινή μας εκδήλωση τιμούν με την παρουσία τους, από την πολιτική ηγεσία ο Γενικός Γραμματέας Δημόσιων Έργων κ. Γεώργιος Τρυφωνίδης, από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ο βουλευτής κ. Δημήτρης Κουσελάς, από τη Νέα Δημοκρατία, ο Πρόεδρος της ΝΟΔΕ Μεσσηνίας κ. Σωτήριος Παναγιωτόπουλος. Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, ο κύριος Σταύρος Βαρουτσής, υπεύθυνος του Τμήματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιβάλλοντος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ και από τον Συνασπισμό, ο κύριος Θανάσης Πετράκος, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΝ. Παρευρίσκεται επίσης ο Νομάρχης Μεσσηνίας κ. Δράκος Δημήτριος, ο Αντιδήμαρχος της

Καλαμάτας κ. Μαλαπάνης Χρήστος. και από την Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ ο συνάδελφος κ. Δόλγυρας Ηλίας.

Θα παρακαλούσα τους ομιλητές, επειδή έχουμε ξεφύγει πάνω από μισή ώρα απ' το Πρόγραμμα, να κινηθούν στα προκαθορισμένα όρια, στο συμφωνημένο χρονικό πλαίσιο. Μπορούν όμως να καταθέσουν νέες, όσον αφορά κάποιους, που δεν πρόλαβαν καν να καταθέσουν εισήγηση ή και συμπληρώματα των εισηγήσεων και εκ των υστέρων. Δημήτρη, ας θυμίσουμε σε όλους ότι θα εκδοθεί και Τόμος σε πολλά αντίτυπα, που θα ανεβεί και στο διαδίκτυο, γι' αυτό θα θέλαμε οι προτάσεις να έρθουν, κατά το δυνατόν, σε ηλεκτρονική μορφή, για διευκόλυνσή μας.

Ας επισημάνω, επίσης, πως εκ μέρους του Πυροσβεστικού Σώματος είναι κοντά μας και ο Πύραρχος κ. Κώστας Βουνάσης, Διοικητής Πυροσβεστικών Υπηρεσιών.

Τώρα, τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, ο συνάδελφος **Κώστας Καπελώνης**, ο οποίος και παρακαλείται να έρθει στο βήμα.

Κ. ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ

Πρόεδρος ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ

Κύριε Γενικέ Γραμματέα Δημοσίων Έργων, κε Νομάρχη, κε Αντιδήμαρχε κ.κ. εκπρόσωποι των κομμάτων, αγαπητοί εισηγητές και προσκεκλημένοι της Ημερίδας μας, αγαπητοί συνάδελφοι εκπρόσωποι των 10 και πλέον χιλιάδων υπαλλήλων των Τεχνικών Υπηρεσιών σε όλη την Ελλάδα,

είναι μεγάλη η συγκίνηση μου αλλά και του συνόλου των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας μας, αναλογιζόμενος τα 20 χρόνια αγώνων και δράσης της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ.

Και είναι η συγκίνηση μου αλλά και η χαρά μου, ακόμη μεγαλύτερες γιατί πιστεύω ότι τιμούμε με τη σημερινή Ημερίδα, με τον καλύτερο τρόπο, τα 20 χρόνια αγώνων και δράσης της Ομοσπονδίας μας, με την παρουσία τόσων εκλεκτών επιστημόνων-εισηγητών, των κορυφαίων στους τομείς τους.

Το «πάντρεμα» μιας επιστημονικής Ημερίδας, με ένα συνδικαλιστικό Συνέδριο δεν πρέπει να ξαφνιάζει.

Θα συμφωνήσουμε, πιστεύω, ότι η κοινωνική καταξίωση ενός δημόσιου λειτουργού προέρχεται κυρίως:

- από την ανάδειξη του έργου του,
- από την ενεργό συμμετοχή του σε προγράμματα και δράσεις του φορέα, που ανήκει,
- από την ακεραιότητα του χαρακτήρα του και, βέβαια,
- από τη στάση του απέναντι σε προϊσταμένους ή υφισταμένους.

Το έργο μας όμως, πολλές φορές δυσφημείται άδικα.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, ένας συνδικαλιστικός φορέας έχει καθήκον να αναδείξει και να προβάλει όχι μόνο τα στενά συνδικαλιστικά του αιτήματα, σωστά, τεκμηριωμένα, επίκαιρα, διεκδικητικά, με τακτική και αγώνες αλλά και να ερευνήσει, να αναδείξει και να προβάλει το έργο των συναδέλφων, το έργο μας και, κυρίως, αυτό, που έχει μεγάλη κοινωνική σημασία.

Η θεματολογία της Ημερίδας, όπως άλλωστε και των δύο προηγούμενων (συμβατότητα δημόσιων έργων και Περιβάλλοντος αφ' ενός και ορθολογική διαχείριση απορριμμάτων αφ' ετέρου), αναδεικνύουν, πιστεύουμε, έναν κρίσιμο τομέα δράσης πολλών συναδέλφων του ΥΠΕΧΩΔΕ και άλλων πολλών, με μεγάλη κοινωνική και οικονομική σημασία. Και, βέβαια, η Ημερίδα μας έχει να κάνει και με το δυσάρεστο ξάφνιασμα της κατάργησης του συνόλου σχεδόν των Τομέων Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΤΑΣ) και Γραφείων Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΓΑΣ) με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και, ανάμεσα τους, των ΤΑΣ Πύργου, Αιγίου, Ζακύνθου, χωρίς επαρκή αιτιολογία και χωρίς να ληφθούν υπόψη οι προτάσεις μας για ενεργοποίηση του εξειδικευμένου προσωπικού τους σε πολιτικές προσεισμικού ελέγχου των κτιρίων, προγράμματα ενημέρωσης-εκπαίδευσης του πληθυσμού ανά Δήμο, Νομαρχία και Περιφέρεια, για την προώθηση ορθολογικής συμπεριφοράς σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, επανεξέταση των σχεδίων, όπου υπάρχουν, εκπαίδευση του δυναμικού, που εμπλέκεται στην αποτελεσματικότερη εφαρμογή των σχεδίων έκτακτης ανάγκης και πολλά άλλα.

Οι προτάσεις μας αφορούν κατ' αρχήν δέκα συνολικά σημεία, που θα έπρεπε να είναι στην ημερήσια διάταξη κάθε σεισμογενούς χώρας.

Όμως, επειδή σε τρεις σημαντικές ενότητες θα αναλυθούν σε λεπτομέρεια όλες οι παράμετροι της σεισμικής προστασίας στην ελληνική πραγματικότητα, επιτρέψτε μου να σας κάνω κοινωνούς ορισμένων σκέψεων, που προβληματίζουν σήμερα τους εργαζόμενους όχι μόνο του ΥΠΕΧΩΔΕ αλλά και ευρύτερα της χώρας μας και βέβαια και της Ευρώπης.

Βρισκόμαστε στην αρχή του 21ου αιώνα και έχει διαμορφωθεί σε διεθνές οικονομικό επίπεδο, μια νέα τάξη πραγμάτων, που χαρακτηρίζεται από την συγκέντρωση πλούτου σε παγκοσμιοποιημένες επιχειρήσεις, ξεπερνώντας εθνικά σύνορα και κράτη, παραδοσιακές μορφές και σχήματα.

Στο πολιτικό επίπεδο, η κυριαρχία μιας υπερδύναμης διαμορφώνει πολιτικές, που είναι αντίθετες με το διεθνές δίκαιο. Οι ωμές στρατιωτικές επεμβάσεις της, εγκυμονούν κινδύνους για την ειρήνη και ασφάλεια των λαών σε παγκόσμιο επίπεδο. Χθες ήταν η Γιουγκοσλαβία και το Αφγανιστάν, σήμερα το Ιράκ και η αλύτρωτη ακόμη Παλαιστίνη, αύριο το Ιράν.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται βάνουσα και οι φυλακές του Γκουαντανάμο και του Αμπού Γκράιμπ θυμίζουν άλλες εποχές.

Πάνω σ' αυτόν τον καμβά, νέες ραγδαίες πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές και τεχνολογικές εξελίξεις δημιουργήθηκαν, την ίδια ώρα, που οι βεβαιότητες του διπολισμού και του ψυχρού πολέμου κατέρρευσαν, μαζί με τον λεγόμενο υπαρκτό σοσιαλισμό και έδωσαν τη θέση τους στη «νέα τάξη πραγμάτων», στον κόσμο των «ασύμμετρων απειλών» και της «παγκοσμιοποίησης».

Αυτή η πραγματικότητα δεν είναι κίνδυνος, που ενδέχεται να αντιμετωπίσουμε. Τη ζούμε και μάλιστα στην πιο άγουρη φάση της. Τη βιώνουμε εν τη γενέσει της στα πρώτα βήματα της εξέλιξής της.

Η παγκοσμιοποίηση δεν είναι η απελευθέρωση της αγοράς, είναι μια νέα κατάσταση, που, ξεκινώντας από το πεδίο της Οικονομίας και τη μεταβιομηχανική τεχνολογική έκρηξη, διεισδύει στο επικοινωνιακό, τις κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις, τις καθημερινές συναναστροφές και την κουλτούρα. Η παγκοσμιοποίηση έχει στόχους, λογική, μέσα και αποτελέσματα και έχει σαν κύρια χαρακτηριστικά:

- Την αύξηση των κερδών, των προνομίων και των τομέων δράσης του πολυεθνικού, ολιγοπωλιακού ή μονοπωλιακού κεφαλαίου.
- Τη διεύρυνση της φτώχειας και της ανεργίας.
- Την κοινωνία των 2/3.
- Τις περιφερειακές ανισότητες και τη ραγδαία μείωση της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών και των συνταξιούχων.
- Τη διαρκή λιτότητα και ακρίβεια.
- Τις πολεμικές επεμβάσεις ή άλλες μορφές διενέξεων και τον αυταρχισμό των ισχυρών, αντί της διαβούλευσης μεταξύ των εθνών, των λαών και των κρατών.
- Την κατ' ευφημισμόν λεγόμενη πλήρη «απελευθέρωση» των αγορών, που ισοδυναμεί με ασυδοσία της Οικονομίας της Αγοράς.
- Την ιδιωτικοποίηση και συρρίκνωση των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών και αγαθών και την πλήρη εμπορευματοποίησή τους.
- Την ανατροπή των συλλογικών εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως της κοινωνικής ασφάλισης, του κοινωνικού κράτους, των συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμβάσεων.
- Την πλήρη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την κατάργηση της σταθερής-μόνιμης και πλήρους απασχόλησης-εργασίας και την αύξηση, αντί της μείωσης, των ωρών και ημερών εργασίας.
- Την περιθωριοποίηση των συλλογικών κινημάτων σε συνθήκες κοινωνικού συντηρητισμού, που καλλιεργεί η επιχειρηματολογία περί μονόδρομων...
- Τη μείωση της κοινωνικής επιρροής των συνδικάτων, ιδιαίτερα του Δημοσίου και τη διαίρεση των εργαζομένων (βλέπε «νέοι», «παλιοί»).

- Την προσπάθεια διαμόρφωσης της κοινής γνώμης των πολιτών και των κοινωνιών, με κάθε μέσο, με ψεύδη, προπαγάνδα και λαϊκισμό, με στόχο την αποδοχή αυταρχικών, αντιδραστικών και αναχρονιστικών ρυθμίσεων.
- Την εκχώρηση αρμοδιοτήτων της πολιτικής εξουσίας και της Διοίκησης σε εξωπολιτικούς παράγοντες και ιδιώτες, με την κυριαρχία της οικονομικής επί της πολιτικής εξουσίας και την ανοχή της διαπλοκής και της διαφθοράς.
- Την κατάργηση κάθε εθνικής ιδιαιτερότητας και αυτονομίας και την κυριαρχία των υπερεθνικών ευρωπαϊκών και παγκόσμιων Οργανισμών επί των εθνικών κυβερνήσεων.
- Την άμβλυνση των πολιτικών αντιθέσεων ανάμεσα στα κόμματα εξουσίας και άρα, τον περιορισμό της λαϊκής κυριαρχίας, αφού η βασική πολιτική κατεύθυνση και οι βασικοί πολιτικοί στόχοι των κομμάτων εξουσίας θα είναι σχεδόν ταυτόσημοι και ανεπηρέαστοι από την εκλογική στάση των πολιτών.

Στη Χώρα μας η τρέχουσα νεοφιλελεύθερη πολιτική συνεχίζει να κινείται με μεγαλύτερη ένταση στη στρατηγική της ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη μυθολογία της παγκοσμιοποίησης, που αναφέραμε και περιγράφουμε προηγουμένως. Η πολιτική αυτή, μοιραία οδηγεί σε διαρκή αναποτελεσματικότητα, ως προς την αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων, αφού η αμφισβήτηση του κοινωνικού κράτους βαθύνει την απόσταση από τις κοινωνικές ανάγκες, αυξάνει τις ανισότητες, εντείνει την αναδιανομή δικαιωμάτων και εισοδημάτων σε βάρος των εργαζομένων και υπέρ του κεφαλαίου. Στο πλαίσιο αυτό, οι δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες είναι στο στόχαστρο.

Ειδικότερα στο χώρο μας, στο ΥΠΕΧΩΔΕ, τα τελευταία χρόνια (και ανεξάρτητα από ατομικές πολιτικές απόψεις, θέσεις και πρωτοβουλίες της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας) εμείς εξακολουθούμε να καταγράφουμε:

Την εκχώρηση επιτελικών αρμοδιοτήτων του δημόσιου τομέα σε ιδιώτες και τη μετατροπή τμημάτων του ΥΠΕΧΩΔΕ σε Ανώνυμες Εταιρείες, όπως: η Κτηματολόγιο Α.Ε., η Εγνατία Α.Ε., η ΤΕΟ Α.Ε.

Ένα πλήθος project managers και ποικιλώνυμων συμβούλων αμφίβολης αποτελεσματικότητας, να χρησιμοποιούνται ακόμη και για την κατασκευή πεζοδρομίων. Ο Ε.Σ.Π.Ε.Λ., π.χ., αποτελεί φαινόμενο πρωτόγνωρο σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αφού είναι φορέας με διοίκηση από εταιρεία άλλου κράτους και συγκεκριμένα την ιταλική SOCIETA PER AZIONI (SMES), που ελέγχει την ποιότητα των έργων μας, κατά τρόπο παράνομο και αντισυνταγματικό, κατά την άποψη μας.

Την υιοθέτηση και απ' το Υπουργείο, των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), ως συμπληρωματικό τρόπο (κατ' αρχήν) κατασκευής των

έργων, που είναι επαχθής για το Δημόσιο, στις οποίες δεν εφαρμόζεται η νομοθεσία περί δημοσίων έργων και μελετών, η οποία μάλιστα είναι πολύ πρόσφατη και διασφαλίζει απόλυτα, κατά την κυβέρνηση, το δημόσιο συμφέρον.

Την πλήρη ιδιωτικοποίηση, σε λιγότερο από ένα χρόνο, του «φιλέτου» της ΤΕΟ Α.Ε., με την παραχώρηση σε ιδιώτες του συνόλου του εθνικού οδικού δικτύου, με μεγάλα έσοδα και τεράστια ακίνητη περιουσία και χωρίς, μέχρι σήμερα, να διασαφηνίζεται ούτε ποια θα είναι η θέση, όσων συναδέλφων μας υπηρετούν εκεί, ούτε και η μοίρα των εργασιακών, μισθολογικών και ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων, πέρα από το γεγονός ότι θα δημιουργηθούν τεράστια προβλήματα στη χρηματοδότηση των ΔΕΣΕ, που αντικείμενο τους είναι η συντήρηση του εθνικού οδικού δικτύου και σήμερα χρηματοδοτούνται από πόρους του ΤΕΟ.

Εδώ πρέπει να πω ότι οι εργαζόμενοι στο ΥΠΕΧΩΔΕ είναι αντίθετοι με όσα συμβαίνουν γύρω τους και προβληματίζονται όταν διαπιστώνουν ότι δεν παίρνονται μέτρα για να διορθωθούν όσα από λανθασμένες πολιτικές ξεκίνησαν στο παρελθόν και συνεχίζονται σήμερα. Ήταν λάθος, η δημιουργία τόσων Α.Ε., έστω και υπό τον αποκλειστικό έλεγχο του Δημοσίου, γιατί και μεγάλο λειτουργικό κόστος έχουν (Εγνατία Α.Ε.) και αδυναμία έγκαιρης και άρτιας ολοκλήρωσης του έργου τους παρουσιάζουν (Κτηματολόγιο Α.Ε.) αλλά και γιατί λειτουργούν έξω από τον δημόσιο λογιστικό έλεγχο, με προφανή προβλήματα αδιαφάνειας. Ήταν επίσης λάθος η μεταφορά στην Περιφέρεια και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση του συνόλου σχεδόν των περιφερειακών και νομαρχιακών Υπηρεσιών του ΥΠΕΧΩΔΕ και της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων, προξενώντας πολυδιάσπαση και κατακερματισμό του ενιαίου δημόσιου τεχνικού δυναμικού της χώρας.

Είναι λάθος η κατάργηση των ΤΑΣ και η μη αποδοχή της ολοκληρωμένης πρότασης μας για στροφή στις νέες πολιτικές, που προανέφερα.

Είναι λάθος οι πολιτικές των συμβάσεων παραχώρησης και κυρίως η παράδοση του συνόλου του ΠΑΘΕ στους παραχωρησιούχους.

Κυρίες και κύριοι,

το ΥΠΕΧΩΔΕ είναι ένας τεράστιος οργανισμός με αποφασιστική αρμοδιότητα στον χωροταξικό σχεδιασμό της Χώρας, τον πολεοδομικό σχεδιασμό, την Προστασία του Περιβάλλοντος και την άρτια εκτέλεση και συντήρηση των Δημοσίων Έργων (ΔΕ).

Το στελεχικό και υπαλληλικό του προσωπικό είναι από τα πλέον αξιόλογα του δημόσιου τομέα. Η συμβολή του στην ανάπτυξη της χώρας αδιαμφισβήτητη, γιατί τα ΔΕ επηρεάζουν άμεσα την πορεία της Ανάπτυξης. Το έργο, που έχει παραχθεί, είναι μεγάλο και σπουδαίο. Εμείς όμως, είμαστε σίγουροι ότι το Υπουργείο μπορεί να τα καταφέρει ακόμα καλλίτερα, αρκεί αυτός

ο τεράστιος οργανισμός να προσεχθεί όπως και όσο πρέπει. Το ΥΠΕΧΩΔΕ του αύριο, χρειάζεται σύγχρονες δομές και λειτουργίες, που πρέπει να προκύψουν μετά από εμπειριστατωμένες μελέτες οργάνωσης και λειτουργίας, με τη συμμετοχή εκπροσώπων της Ομοσπονδίας, ώστε να μην προστεθούν νέα λάθη σ' αυτά του παρελθόντος, τα οποία βρήκαν αντίθετο το σύνολο των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των εργαζομένων.

Σήμερα αγωνιζόμαστε και θα στηρίξουμε κάθε μέτρο, που θα προωθεί:

Α) Τη λειτουργική επανένταξη όλων των Τεχνικών Υπηρεσιών στον αρχικό, φυσικό τους φορέα και θα διορθώσει μία μεγάλη και άσκοπη αναστάτωση, που σχεδόν έχει παραλύσει τις ΔΔΕ, ΔΕΚΕ, ΔΕΣΕ, ΔΙΠΕΧΩ, ΔΤΥ και Πολεοδομίες. Σε κάθε πάντως περίπτωση, οι Υπηρεσίες αυτές πρέπει να ενισχυθούν σε υποδομές, εξοπλισμό και πιστώσεις για να μπορούν να επιτελούν σωστά το καθημερινό τους έργο.

Β) Την κατάργηση του ΕΣΠΕΛ και την αναβάθμιση και οργάνωση των Περιφερειακών Εργαστηρίων ΔΕ σε νέα βάση, με τη στελέχωση τους, τη λειτουργία τους κατά τα πρότυπα του ISO, την πρόβλεψη κονδυλίων κ.λπ., και βέβαια, την επανένταξη τους στο ΥΠΕΧΩΔΕ.

Γ) Το άμεσο σταμάτημα της περαιτέρω ιδιωτικοποίησης του ΥΠΕΧΩΔΕ, ιδιαίτερα όταν δεν υπάρχουν οι αναγκαίες μελέτες και ο άμεσος δημόσιος διάλογος με συνδικαλιστικούς φορείς, κόμματα κ.λπ. Αλλά και όταν γίνονται μελέτες, έστω και εκ των υστέρων (όπως στην περίπτωση της ΤΕΟ ΑΕ), καλό είναι να δημοσιοποιούνται έγκαιρα για έλεγχο και κατάθεση αντιπροτάσεων.

Δ) Τη σύνταξη νέων Οργανισμών λειτουργίας, με τη συμμετοχή μας.

Ε) Την ολοκλήρωση των απαραίτητων ρυθμίσεων για τη Νομική Κάλυψη όσων αναίτια διώκονται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και δικαιώνονται τελεσίδικα από τα δικαστήρια.

Ένα και πλέον χρόνο μετά την ισχύ του Νόμου, δεν υπάρχει η πρόβλεψη των αναγκαίων πιστώσεων, δεν εκδόθηκε η προβλεπόμενη Υπουργική Απόφαση και βέβαια εκκρεμεί και η κάλυψη και των διοικητικών υπαλλήλων. Η υλοποίηση των δεσμεύσεων του Υπουργού με ρυθμούς χελώνας δεν τιμούν κανέναν.

ΣΤ) Τη διασφάλιση και συνέχιση της χρηματοδότησης της πρόσθετης αποζημίωσης του 2%, έγκαιρα και χωρίς περικοπές. Και βέβαια την αποδοχή από τον Υπουργό και την υπογραφή απόφασης για αύξηση της αποζημίωσης σύμφωνα με την αναλυτική και τεκμηριωμένη πρόταση, που καταθέσαμε.

Αυτό θα αντισταθμίσει μόνο εν μέρει τις απώλειες, που υφιστάμεθα από την σκληρή εισοδηματική πολιτική.

Ζ) Ένα νέο μισθολόγιο στο Δημόσιο, την καθιέρωση της αξιοκρατίας σε όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές, τη ρύθμιση των ΒΑΕ, αφού και μόνο εν-

δεικτικά, να αναφέρω ότι υπάρχουν και στο ΥΠΕΧΩΔΕ συνάδελφοι, που δικαιούνται να ενταχθούν στα ΒΑΕ, όπως οι εργαζόμενοι στην Ψυτάλλεια, στα εργαστήρια του «ΠΕΡΠΑ», στις σήραγγες, στους σταθμούς διοδίων και αλλού. Εννοείται ότι για όλα αυτά θα συντονίσουμε το βήμα μας με την ΑΔΕΔΥ.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι,

η κριτική, οι ιδέες και ιδίως οι προτάσεις μας δεν μπορούν να κατηγορηθούν για οποιασδήποτε μορφής προπέτεια. Αποτελούν απόσταγμα πολλών ανοιχτών, δημοκρατικών, εσωτερικών διαδικασιών στο συνδικαλιστικό κίνημα και εδράζονται σε στέρεα βάση και οι περισσότερες είναι άλλωστε ομόφωνες.

Είμαστε η Ομοσπονδία των περίπου 10.000 υπαλλήλων των σημαντικότερων Τεχνικών Υπηρεσιών της επικράτειας (από τον εργατοτεχνίτη μέχρι τον Μηχανικό με διδακτορικό) και δεν έχουμε κανένα από τα χαρακτηριστικά της κακώς εννοούμενης συντεχνίας και συντεχνιακής προσέγγισης των προβλημάτων. Θεωρούμε τα ΔΕ μοχλό ανάπτυξης αλλά δεν είμαστε υπέρ οποιουδήποτε ΔΕ και της καθ' οιονδήποτε τρόπο κατασκευής του.

Είναι προτεραιότητα μας η Προστασία του Περιβάλλοντος και η χωροταξική και πολεοδομική ανάπτυξη της χώρας. Είμαστε υπέρ της βιώσιμης ανάπτυξης προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Κλείνω, αγαπητοί φίλοι,

με τη διαβεβαίωση ότι οι εργαζόμενοι, που εκπροσωπούμε, οραματίζονται έναν ενιαίο φορέα σχεδιασμού, εκτέλεσης και συντήρησης των πάσης φύσεως έργων, φορέα-μοχλό ανάπτυξης της χώρας με σεβασμό στο Περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Οι εργαζόμενοι αποζητούν μια κοινωνία ελπίδας.

Η γαλλική νεολαία, πρόσφατα, κέρδισε την καρδιά μας με τους αγώνες της και τα μαθήματα αντίστασης, που έδωσε σε όλη την Ευρώπη ενάντια σε πολιτικές της παγκοσμιοποίησης. Είμαστε σ' αυτό το μετερίζι και εργαζόμαστε για την ανάπτυξη ενός ζωντανού, αγωνιστικού, μαζικού και διεθνοποιημένου συνδικαλιστικού κινήματος για την αντίκρουση της λογικής, των στόχων, των μέσων, των χαρακτηριστικών και των αποτελεσμάτων της παγκοσμιοποίησης.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Π. ΡΙΖΟΣ:

Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας.

Ο Γενικός Γραμματέας Δημόσιων Έργων, ο κ. **Γεώργιος Τρυφωνίδης**, παρακαλείται να απευθύνει χαιρετισμό.

Γ. ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ

*Γενικός Γραμματέας
Δημοσίων Έργων*

Κύριε Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, αγαπητό Προεδρείο, κύριοι εκπρόσωποι των Κομμάτων, κύριε Νομάρχα, κύριε Αντιδήμαρχε, επιθυμώ να σας μεταφέρω τις ευχαριστίες του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, κύριου Γιώργου Σουφλιά, για την πρόσκλησή σας να παραστεί και να κηρύξει την έναρξη των εργασιών του 24^{ου} Τακτικού Συνεδρίου της Ομοσπονδίας σας, αλλά και της Ημερίδας για την αντισεισμική προστασία.

Δυστυχώς, οι υποχρεώσεις, που έχει ήδη αναλάβει, δεν του επέτρεψαν να βρίσκεται σήμερα μαζί μας. Να είστε όμως βέβαιοι ότι περιμένει με πραγματικό ενδιαφέρον τα αποτελέσματά, ώστε να ενημερωθεί για τους στόχους και τις προτάσεις σας.

Θα ήθελα επίσης να σας μεταφέρω και τη διαβεβαίωσή του ότι η εποικοδομητική και συστηματική συνεργασία μαζί σας, θα συνεχιστεί περισσότερο αποδοτικά. Είμαστε άλλωστε βέβαιοι ότι όλοι μαζί μπορούμε να προωθήσουμε αποτελεσματικά τα σημαντικά θέματα του Υπουργείου, που σχετίζονται με την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας.

Κυρίες και κύριοι, εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΧΩΔΕ, οφείλω να υπενθυμίσω εδώ κάτι, που αποτελεί ολοφάνερη διαπίστωση για όλες και όλους σας, που καθημερινά ζείτε από πολύ κοντά την πραγματικότητα. Ότι αυτή τη στιγμή στο ΥΠΕΧΩΔΕ εκτελούμε με εντατικούς ρυθμούς το μεγαλύτερο πρόγραμμα έργων υποδομής, που γνώρισε ποτέ η χώρα. Ένα πρόγραμ-

μα, που ξεπερνά τα 14 δισεκατομμύρια ευρώ. Ένα πρόγραμμα, το οποίο αλλάζει την εικόνα και την ποιότητα της ζωής σε ολόκληρη την Ελλάδα με έμφαση στην Περιφέρεια, οδηγώντας την επιτέλους στους δρόμους της Ανάπτυξης.

Και, μιας και βρισκόμαστε στην Καλαμάτα, θα ήθελα να αναφέρω στο σημείο αυτό, ότι από προχθές έχουμε πλέον προσωρινούς αναδόχους στα 2 από τα 7 μεγάλα έργα παραχώρησης, που προχωρούν φέτος. Τον οδικό άξονα Κόρινθος-Τρίπολη-Καλαμάτα και Σπάρτη, αλλά και το έργο της Ιόνιας Οδού.

Την ίδια στιγμή πιο αποδοτικά, πιο αποτελεσματικά και με ταχύτατους ρυθμούς γίνονται πραγματικότητα, όπως γνωρίζετε, μεγάλα οδικά έργα, που καθυστερούσαν επί πολλά χρόνια, όπως ο εθνικός χωροταξικός σχεδιασμός, το Εθνικό Κτηματολόγιο, η εναρμόνιση της Κοινοτικής Νομοθεσίας για το Περιβάλλον και άλλα.

Το δύσκολο αυτό έργο δεν θα μπορούσε βέβαια να προχωρήσει, χωρίς τη ριζική μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου παραγωγής έργων. Το νέο αδιάβλητο σύστημα του καθαρού μειοδοτικού διαγωνισμού εφαρμόστηκε πολύ νωρίς με μεγάλη επιτυχία και πέτυχε. Στην Ελλάδα του 2006 κανείς πλέον αυθαίρετα δεν μπορεί να δώσει κανένα έργο σε κανέναν.

Πέρα όμως από τον εκτελούμενο προγραμματισμό και τις θεσμικές αλλαγές, ελάχιστα πράγματα θα είχαν προχωρήσει με την ίδια αποτελεσματικότητα χωρίς τη δική σας καθημερινή βοήθεια. Όλοι σας, οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στο ΥΠΕΧΩΔΕ είστε οι πολύτιμοι συνεργάτες μας. Και αυτό που σας λέω δεν είναι σχήμα λόγου. Κατέχετε εξέχουσα θέση στο σύστημα της Δημόσιας Διοίκησης και χρέος και πρόκληση για όλους μας είναι να εντείνουμε την προσπάθεια συνεχούς αναβάθμισης της θέσης αυτής.

Αισθάνομαι την ανάγκη, μαζί με τις ευχές μου για την επιτυχία των εργασιών του Συνεδρίου σας, να συγχαρώ την Ομοσπονδία σας για την πρωτοβουλία της να αναδείξει στην Ημερίδα αυτή ένα σημαντικό όσο και διαχρονικά επίκαιρο ζήτημα, όπως είναι η αντισεισμική προστασία.

Με αφορμή πάντως και το θέμα της Ημερίδας σας, την έγκαιρη αντιμετώπιση δηλαδή, από το ΥΠΕΧΩΔΕ των αναπόφευκτων συνεπειών του σεισμικού φαινομένου, μπορώ και να αποδείξω όσα προείπα. Π.χ. το υπηρεσιακό καθήκον και η υποχρέωση κάποιων από εσάς να βρεθείτε στα Κύθηρα, στα Αντικύθηρα και στη Ζάκυνθο αμέσως μόλις εκδηλώθηκαν σεισμοί τον Ιανουάριο και τον Απρίλιο, που μας πέρασε. Στις περιπτώσεις αυτές, η ανταπόκριση του ΥΠΕΧΩΔΕ υπήρξε άμεση και η ολοκλήρωση των ελέγχων, πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων, υπήρξε ταχύτατη. Ασφαλώς για όλα αυτά σας αξίζουν συγχαρητήρια.

Πάντως η αντισεισμική προστασία αποτελεί προτεραιότητα για την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ. Προς την κατεύθυνση αυτή εντείνουμε την προ-

σπάθεια για την ολοκληρωμένη εφαρμογή προγραμμάτων του προσεισμικού ελέγχου δημοσίων κτιρίων. Για τον έλεγχο αντισεισμικής θωράκισης των κατασκευών, επιταχύνθηκαν την τελευταία διετία οι ρυθμοί των ελέγχων αυτών.

Όπως γνωρίζετε, το πρόγραμμα περιλαμβάνει τον ταχύ μακροσκοπικό έλεγχο των δημοσίων κτιρίων και των κτιρίων κοινής ωφέλειας, ο οποίος διενεργείται τακτικά από Μηχανικούς, προκειμένου να καταστεί εφικτή η συμπλήρωση ειδικών δελτίων ελέγχου για την αποτίμηση της σεισμικής ικανότητας των κτιρίων. Η επεξεργασία των δελτίων αυτών γίνεται ύστερα από σχετική ανάθεση του ΟΑΣΠ. Ο Πρόεδρός του, ο οποίος βρίσκεται σήμερα ανάμεσα μας, θα σας ενημερώσει πιο αναλυτικά για την εξέλιξη των προγραμμάτων, που έχει θέσει σε εφαρμογή ο Οργανισμός.

Ταυτόχρονα, μέσα στο 2006, αναμένεται η ολοκλήρωση του Κανονισμού προσεισμικών και μετασεισμικών επεμβάσεων σε κτίρια, από σκυρόδεμα και τοιχοποιία, που βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο σύνταξης. Ο Κανονισμός αυτός θα αποτελέσει το θεσμικό πλαίσιο, με βάση το οποίο θα αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των παλαιότερων κτιρίων.

Κυρίες και κύριοι Σύεδροι, εύχομαι για άλλη μία φορά καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου σας. Με όραμα, αρχές και στόχους, να συνεχίσετε την αποστολή σας για το καλό του τόπου και την καταξίωση του κλάδου σας!

Ευχαριστώ πολύ.

Π. ΡΙΖΟΣ:

Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Γενικό.

Καλείται ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ο κύριος **Δημήτρης Κουσελάς** να απευθύνει χαιρετισμό.

Δ. ΚΟΥΣΕΛΑΣ

Βουλευτής ΠΑΣΟΚ

Κύριε Γενικό Γραμματέα, κε Πρόεδρε της Ομοσπονδίας Σωματείων Εργαζομένων ΥΠΕΧΩΔΕ, κε Νομάρχη, κε Αντιδήμαρχε, αγαπητές φίλες και φίλοι, επιτρέψτε μου κατ' αρχήν να σας μεταφέρω τις ευχές του Προέδρου του Κινήματος, κ. Γιώργου Παπανδρέου, για καλή επιτυχία στις εργασίες του 24ου Συνεδρίου σας, καθώς και θερμά συγχαρητήρια για τη διοργάνωση αυτής της τόσο σημαντικής Ημερίδας για την αντισεισμική προστασία στη χώρα μας.

Είναι ξεχωριστή και αξιέπαινη η πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας Σωματείων Εργαζομένων ΥΠΕΧΩΔΕ, να συνεισφέρει στους προβληματισμούς του επιστημονικού κόσμου, των Ειδικών, των φορέων και κάθε συνειδητοποιημένου πολίτη, για ένα τόσο σοβαρό θέμα. Ιδιαίτερα, όταν παλεύετε ως εργαζόμενοι τόσο σοβαρά προβλήματα, τα οποία η κυβέρνηση πρέπει να αντιμετωπίσει με προσοχή και ευαισθησία.

Ως βουλευτής, έχω την τιμή να εκπροσωπώ το Νομό Μεσσηνίας. Ένα Νομό, που δοκιμάστηκε σκληρά από τους σεισμούς, ένα Νομό οι πολίτες του οποίου γνωρίζουν –και οι περισσότεροι έχουν βιώσει- τί σημαίνει να πλήττεται η περιουσία σου, η δουλειά σου, η καθημερινότητά σου, η ασφάλεια η δική σου, των παιδιών σου, των αγαπημένων σου προσώπων. Πολύ περισσότερο, τί σημαίνει να έχεις –ή να μην έχεις- δίπλα σου την προστασία, την αρωγή και τη μέριμνα της Πολιτείας, όταν, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, την έχεις ανάγκη.

Η Καλαμάτα, που φιλοξενεί τις εργασίες σας, είναι μια πόλη, που πληγώθηκε άσχημα από το σεισμό. Μια πόλη, που αγωνίστηκε να επουλώσει τις πληγές της και κατάφερε, με την επιμονή των φορέων και των πολιτών της, αλλά και με τη βοήθεια της Πολιτείας, να ξανασταθεί στα πόδια της, να μεγαλουργήσει, να προκόψει.

Δυστυχώς η Ελλάδα ανήκει στις πιο σειсмоγενείς περιοχές της ηπείρου μας, όπου οι σεισμοί δεν αποτελούν απλή θεωρητική πιθανότητα ή μόνο κακή ανάμνηση. Κι εμείς μεν πρέπει να μάθουμε να ζούμε με τους σεισμούς, η δε Πολιτεία οφείλει αδιάκοπα να μεριμνά και για την ελαχιστοποίηση και για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των συνεπειών τους.

Η σημερινή πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας εργαζομένων του ΥΠΕΧΩΔΕ είναι για όλους μας μια σημαντική πρόσκληση και ταυτόχρονα μια μεγάλη πρόκληση.

Είναι πρόσκληση να ξανασκεφτούμε τον αντισεισμικό μας σχεδιασμό, την αποτελεσματική πρόληψη και την αντιμετώπιση των σεισμών, την κατάλληλη προετοιμασία των πολιτών και ιδίως των παιδιών μας.

Είναι πρόσκληση να προλαμβάνουμε, για να μην «κλαίμε - συνήθως κατόπιν εορτής- πάνω στο χυμένο γάλα», όπως λένε οι Εγγλέζοι. Κι εδώ δεν μιλάμε, απλά, για «χυμένο γάλα». Μιλάμε για περιουσίες, ακόμα και για ανθρώπινες ζωές! Γι' αυτό πρέπει να θωρακιστούμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο σε όρους γνώσης, πόρων, έμπυχου δυναμικού και τεχνικών μέσων, αλλά και με σχέδιο και μηχανισμούς άμεσης παρέμβασης, στήριξης και ανακούφισης των σεισμοπλήκτων.

Έχουμε αναμφίβολα προοδεύσει σε πολλούς τομείς. Χτίζουμε καλύτερα κι ασφαλέστερα σπίτια. Έχουμε αξιόλογο δυναμικό, επιστήμονες, Μηχανικούς και ερευνητές διεθνούς εμβέλειας, Δημόσιες Υπηρεσίες με μεγάλη, σημαντική εμπειρία και προσφορά. Αν τους διαθέσουμε τα μέσα, τους πόρους και τις υποδομές, που απαιτούνται, θα διαμορφώσουν ένα καλύτερο αύριο για την αντισεισμική μας θωράκιση.

Για τούτο, θεωρώ τουλάχιστον ανησυχητικές τις απόψεις και πρακτικές, που οδηγούν στην αποδυνάμωση των Υπηρεσιών του ΥΠΕΧΩΔΕ και στην απαξίωση του έμπειρου και αξιόλογου δυναμικού του.

Δεν κατανοώ λ.χ., την επιλογή του Υπουργείου να καταργήσει τοπικούς Τομείς και Γραφεία Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων, αντί να προχωρήσει σε αναβάθμισή τους, καλύπτοντας αποκεντρωμένα ολόκληρη την Επικράτεια, αξιοποιώντας το έμπειρο και αξιόλογο δυναμικό τους, στηρίζοντας και εμπλουτίζοντας το σημαντικό τεχνικό και κοινωνικό τους έργο. Εξέλειπαν μήπως οι σεισμοί στη χώρα μας; Ή μήπως βαλθήκαμε ν' αφήσουμε την πρόληψη και την αντιμετώπισή τους στην τύχη, στον ανταγωνισμό και στις δυνάμεις της...Αγοράς;

Δεν κατανοώ με ποιά λογική εγκαταλείπονται στην τύχη τους ερευνητικά προγράμματα, υποδομές όπως το δίκτυο σειсмоγράφων της Δ. Ελλάδας, γιατί καθυστερούν τόσο τα προγράμματα αντισεισμικού ελέγχου δημόσιων κτιρίων, που ξεκίνησε η προηγούμενη Κυβέρνηση και δεν έχουν –ακόμα– ολοκληρωθεί, λ.χ., για τα σχολεία της Μεσοσηνίας!

Αναρωτιέμαι ακόμα, γιατί όλο αυτό το έμπειρο δυναμικό των εργαζόμενων του ΥΠΕΧΩΔΕ να μην έχει ακόμα αποφασιστικότερο λόγο και ρόλο στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση ολοκληρωμένων πολιτικών αντισεισμικής πρόληψης, ενημέρωσης, στήριξης και αποκατάστασης.

Αυτή η Ημερίδα είναι μια καλή ευκαιρία για όλους μας να ενώσουμε τις δυνάμεις, τις ιδέες και τους προβληματισμούς μας και να αναλάβουμε σαφείς δεσμεύσεις για:

- την επαρκή χρηματοδότηση, την ολοκληρωμένη υποστήριξη και τον αναγκαίο εμπλουτισμό των ερευνητικών προγραμμάτων και υποδομών,
- την ενίσχυση και την πληρέστερη αξιοποίηση φορέων με αναμφισβήτη θετική συμβολή και σημαντική εμπειρία, όπως ο ΟΑΣΠ και το ΙΤΣΑΚ,
- τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων σχεδίων έκτακτης ανάγκης σε κάθε Περιφέρεια, Νομό και Δήμο, με επαρκή εκπαίδευση τόσο του άμεσα εμπλεκόμενου δυναμικού, όσο και εθελοντών,
- τη λήψη μέτρων έγκαιρου και αποτελεσματικού προσεισμικού και μετασεισμικού ελέγχου της αντοχής των κτιρίων, τακτικής παρακολούθησης και επίβλεψης της συντήρησης ή της αναγκαίας επισκευής τους (λ.χ. μητρώο επισκευασμένων κτιρίων, «πράσινο κουτί» στα κτίρια, αποτελεσματικός έλεγχος ιδιωτικών και δημόσιων κατασκευών),
- τον σχεδιασμό και την υλοποίηση προγραμμάτων έγκυρης ενημέρωσης των πολιτών, ιδιαίτερα των παιδιών μας στα σχολεία, σε θέματα συμπεριφοράς πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το σεισμό,
- τη θωράκιση ολόκληρης της Ελληνικής Επικράτειας με κατάλληλα αποκεντρωμένες δημόσιες υποδομές (ΥΑΣ, ΤΑΣ, ΓΑΣ), ώστε να έχουμε πλήρη ετοιμότητα και άμεση ανταπόκριση της Πολιτείας και σε θέματα ενημέρωσης και πρόληψης καταστροφών από σεισμούς και σε θέματα στήριξης και αποκατάστασης των σεισμοπλήκτων.

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ παρακολουθούμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις απόψεις και τις προτάσεις της Ομοσπονδίας σας. Περιμένουμε μάλιστα τα συμπεράσματα αυτής της Ημερίδας, ως μια ανεκτίμητη συμβολή της επιστημονικής κοινότητας, των εργαζομένων στο ΥΠΕΧΩΔΕ και κάθε ενεργού πολίτη, στη συστηματική αντιμετώπιση ενός θέματος, που δεν επατεί, αντίθετα απαιτεί και επιβάλλει την προσοχή, τη φροντίδα και τη συνεχή εγρήγορση όλων μας!

Σας ευχαριστώ.

Π. ΡΙΖΟΣ:

Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Κουσελά.

Ο κύριος **Παναγιωτόπουλος Σωτήριος**, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής και Πρόεδρος της Νομαρχιακής Διοικούσας Επιτροπής (ΝΟΔΕ) Μεσσηνίας της Νέας Δημοκρατίας.

Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

*μέλος της Κεντρικής Επιτροπής και
Πρόεδρος της Νομαρχιακής
Διοικούσας Επιτροπής (ΝΟΔΕ)
Μεσσηνίας της Νέας Δημοκρατίας*

Κύριε Γενικέ Γραμματέα, κε Πρόεδρε της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας, κύριοι εκπρόσωποι πολιτικών Κομμάτων και Φορέων, κυρίες και κύριοι, κατάρχήν σας καλωσορίζουμε στην όμορφη μεσσηνιακή πρωτεύουσα, στη φιλόξενη Καλαμάτα μας. Σας ευχόμαστε καλή διαμονή και καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου και της Ημερίδας σας.

Θεωρούμε πολύ σημαντικό ότι το Συνέδριό σας αλλά και η επιστημονική Ημερίδα σας για την αντισεισμική προστασία, γίνεται στην Καλαμάτα και ως Πρόεδρος της ΝΟΔΕ Μεσσηνίας θέλω να συγχαρώ τον συνδικαλιστικό σας φορέα για την ευκαιρία, που δίνει σε εκλεκτούς ειδικούς Επιστήμονες να καταθέσουν τον προβληματισμό, τις γνώσεις και τις απόψεις τους για ένα ζήτημα τόσο σοβαρό, όπως είναι οι σεισμοί, με τους οποίους πρέπει να μάθουμε να ζούμε, αλλά ταυτόχρονα να είμαστε σε διαρκή ετοιμότητα για να αντιμετωπίσουμε τις δυσμενείς συνέπειές τους.

Κυρίες και κύριοι, σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, ο κομματικός λόγος δεν έχει θέση. Θέση έχει ο διάλογος και η συνεργασία με όλους τους φορείς. Την επιστημονική κοινότητα, την Αυτοδιοίκηση, τις Οργανώσεις των πολιτών και τους εργαζομένους. Και εμείς ως Κομματικός φορέας, είμαστε ανοικτοί και στο διάλογο και στη συνεργασία.

Πιστεύω ότι το τρίπτυχο, που έχετε θέσει ως κατεύθυνση στην Ημερίδα σας: επιστημονική προσέγγιση, ο ρόλος και το χρέος των αρμοδίων Υπηρε-

σιών, η συμβολή του πολίτη, με τις εισηγήσεις και τα συμπεράσματα της Ημερίδας σας, θα λάβει συγκεκριμένο περιεχόμενο και θα είναι χρήσιμος οδηγός για τις ασκούμενες πολιτικές.

Οπότε χαιρετίζουμε το Συνέδριό σας και την πρωτοβουλία σας και σας δηλώνουμε ότι τα συμπεράσματά σας αλλά και κάθε δημιουργική ιδέα θα τύχουν από το Κόμμα μας, όπως φαντάζομαι και από την Κυβέρνηση, ιδιαίτερης προσοχής.

Σας ευχαριστώ και σας εύχομαι και πάλι καλή επιτυχία!

Π. ΡΙΖΟΣ:

Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Παναγιωτόπουλο.

Καλείται να χαιρετίσει ο κύριος **Βαρουτλής Σταύρος**, υπεύθυνος του Τμήματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιβάλλοντος της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Σ. ΒΑΡΟΥΤΣΗΣ

*υπεύθυνος του Τμήματος Τοπικής
Αυτοδιοίκησης και Περιβάλλοντος
της Κεντρικής Επιτροπής του
Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος*

Κυρίες και κύριοι, προσκεκλημένοι και Σύνεδροι, εκ μέρους της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ χαιρετίζουμε το Συνεδριό σας αυτό. Πραγματοποιείται σε μία περίοδο, που προωθούνται σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη χώρα μας, σοβαρότατες εξελίξεις. Ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι και επεμβάσεις, επίθεση στα κοινωνικά, οικονομικά, δημοκρατικά δικαιώματα, που παίρνουν μορφή «χιονοστιβάδας», ενώ συγχρόνως περιορίζεται δραματικά το εισόδημα της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων και υποβαθμίζεται συνολικά το επίπεδο ζωής τους. Η ιδιωτικοποίηση, εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών είναι στην Ημερήσια Διάταξη. Η παιδεία, η υγεία, η πρόνοια, τα μεροκάματα, τα ασφαλιστικά δικαιώματα και οι κατακτήσεις της εργατικής τάξης του λαϊκού κινήματος, βρίσκονται στο στόχαστρο των δυνάμεων του κεφαλαίου και των πολιτικών εκπροσώπων του. Η αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων προωθείται με βάρβαρο τρόπο. Σχέσεις εργασίας και ωράρια, που θυμίζουν άλλες εποχές. Επιχειρηματικότητα, ανταγωνιστικότητα, διαρθρωτικές αλλαγές, συναίνεση, κοινωνικός διάλογος, συμμετοχή, κοινά αποδεκτές λύσεις, εξυπηρέτηση του πολίτη κ.λπ. Με αυτές τις εκφράσεις «βομβαρδίζουν» καθημερινά τους εργαζόμενους. Το πραγματικό τους όμως περιεχόμενο είναι «βαρύ» και σκληρό! Το ζουν στο πετσί τους καθημερινά. Χρησιμοποιούνται για τον αποπροσανατολισμό και την εξαπάτησή τους. Με τις παγίδες της προκαθορισμένης, στημένης κοινωνικής

συμμετοχής, επιχειρούν την ιδεολογική αποδοχή από αυτούς του συστήματος, τη χειραγώγησή τους, την ενσωμάτωσή τους στο σύστημα αλλά και την αποδοχή πολιτικών, που βρίσκονται ενάντια τους. Εσείς, που εργάζεστε σε έναν νευραλγικό τομέα του Δημοσίου, ξέρετε πολύ καλά. Προωθείται και στο Δημόσιο η εφαρμογή των νόμων της Αγοράς. Ο ανταγωνισμός, η επιχειρηματικότητα, κυρίως στους τομείς κοινωνικής πολιτικής. Και τελικά οδηγούμαστε στην αποψίλωση του δημόσιου τομέα, μία αποψίλωση, που εδραιώνεται στην προηγηθείσα δυσφήμιση και υπονόμευσή του, συνειδητή υπονόμευση και δυσφήμιση, απ' όλες τις πολιτικές εκδοχές, για να πάμε στην ιδιωτικοποίηση των πιο κερδοφόρων τομέων του, αλλά και στην ανάθεση στο κεφάλαιο, να διαχειριστεί τομείς της Ανάπτυξης. Εσείς γνωρίζετε καλά τις ιδιωτικές εταιρίες, που λειτουργούσαν στα...κτίρια του Δημοσίου. Γνωρίζετε καλά τις πολιτικές και των δύο Κομμάτων εξουσίας, όσον αφορά στις αποικιοκρατικές συμβάσεις, ληστρικές συμβάσεις παραχώρησης, όπου με το 8%, πάνω από το 50%, διαχειρίζονται σημαντικούς τομείς. Ενώ τρέχει και η εξέλιξη και μετάλλαξή τους (σήμερα) στις λεγόμενες Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα. Όμως, απέναντι σε αυτή την εφαρμοζόμενη πολιτική, υπάρχουν αντιστάσεις. Εμείς έχουμε καταθέσει το πλαίσιο δράσης. Υποστηρίζουμε το πλαίσιο δράσης του ΠΑΜΕ, που, πέρα από τα συγκεκριμένα ερωτήματα, που βρίσκονται στην αντίπερα όχθη από τις συμφωνίες των ονομαζόμενων «κοινωνικών εταίρων», θα έλεγα, του κεφαλαίου και των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών ηγεσιών, θέτει σε αμφισβήτηση την ίδια την εφαρμοζόμενη πολιτική. Γιατί, καλά είναι να καταγράφονται τα φαινόμενα, που σήμερα ζούμε. Το κύριο είναι τί κάνουμε; Σε ποια κατεύθυνση; Για μας, η μόνη λύση είναι η ανατροπή αυτής της πολιτικής. Η καταδίκη των πολιτικών εκφραστών της!

Δεν μας ενδιαφέρει η εναλλαγή στη διαχείριση αυτής της πολιτικής. Είναι φανερό ότι το περιεχόμενο αυτής της πολιτικής αναδεικνύεται και στο θέμα της σημερινής Ημερίδας για την αντισεισμική προστασία. Πώς εκφράζεται; Από την τραγική αντίφαση, που εκδηλώνεται σήμερα στη χώρα μας και μάλιστα με δραματικό τρόπο, από τη μία πλευρά από τη βεβαιότητα του σεισμού, που οπωσδήποτε θα συμβεί, και από την άλλη, από την αναλγησία της γενικότερης πολιτικής της «ελεύθερης Αγοράς», με την οποία αντιμετωπίζεται η αντισεισμική προστασία της χώρας. Η ζωή και η περιουσία των κατοίκων της, αλλά και οι επιπτώσεις, που οι σεισμοί προκαλούν. Είναι μεγάλοι οι κίνδυνοι, που εγκυμονεί η σεισμική δράση. Αλλά κυρίως, είναι τεράστιοι οι κίνδυνοι, που εγκυμονεί η έλλειψη μίας διαρκούς και συνεχώς βελτιούμενης πολιτικής αντισεισμικής προστασίας από τους εκάστοτε διαχειριστές της εξουσίας.

Οι σεισμοί δείχνουν με τη δικιά τους, συχνά μακάβρια μορφή, το σημερι-

νό δρόμο ανάπτυξης της Ελληνικής κοινωνίας, που στηρίζεται στην εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών, στην επικυριαρχία του κέρδους πάνω στο συλλογικό συμφέρον. Συμπληρώνεται αυτή η πολιτική με μέτρα και κατευθύνσεις, που λαμβάνονται με κάθε σεισμό, στην ίδια όμως κατεύθυνση. Τα μέτρα, που κάθε φορά λαμβάνονται, είναι αποσπασματικά, μίζερα και τελικά επικίνδυνα για τη ζωή των κατοίκων. «Ψίχουλα» οι αποζημιώσεις, μηδαμινά τα χρήματα για επισκευές και ανακατασκευές, διαδικασίες χρονοβόρες, Υπηρεσίες με προσωπικό ελάχιστο και χρονικά περιορισμένων εργασιακών σχέσεων.

Ξέρετε κάτι; Ποιος είναι ο ηθικός αυτουργός για κάθε ατύχημα σε νέο σεισμό, σε αυτά τα κτίρια, που κατοικούνται χωρίς επισκευή, χωρίς έλεγχο των επισκευών τους, χωρίς έλεγχο των χρησιμοποιούμενων υλικών; Ποιος επέβαλε τη «θωράκιση», υποτίθεται, των πληγέντων κτιρίων με την επαναφορά στην πρότερη κατάσταση; Δηλαδή στην κατάσταση, που ήταν τα κτίρια πριν από τους σεισμούς. Δηλαδή στην κατάσταση με την οποία έπαθαν τις καταστροφές. Αυτή είναι η κατεύθυνση. Όχι η βελτίωση τους. Ποιος είναι ο ηθικός αυτουργός; Ο σεισμός, και βέβαια οι επιπτώσεις του για μας, δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται και να διερευνώνται μόνο σαν ένα φυσικό φαινόμενο, αλλά σαν ένα σύνθετο φαινόμενο με πολλαπλές διαστάσεις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές κ.λπ. Η αντισεισμική προστασία και η θωράκιση της χώρας δεν είναι απλά τεχνοκρατικές διαδικασίες, που να απαιτούν μόνο μία επιστημονική, ερευνητική και τεχνική προσέγγιση, αλλά έχουν σημαντικές κοινωνικο-οικονομικές πτυχές. Οι πτυχές αυτές είναι συνυφασμένες με τις καπιταλιστικές διαδικασίες παραγωγής του δομημένου περιβάλλοντος. Δηλαδή των κτιρίων και των έργων υποδομής, των πόλεων και των οικισμών. Βασίζονται στην εμπορευματοποίηση της γης και την κερδοσκοπία πάνω σε αυτήν και οδηγούν σε άναρχη δόμηση, μεγάλες οικιστικές πυκνότητες, εντατική χρήση της γης, στην έλλειψη προγραμμάτων λαϊκής στέγης. Για την αντιμετώπιση των αιτίων επομένως, απαιτείται μία τελείως διαφορετική κοινωνικοπολιτική αντίληψη για τη διαχείριση της γης, τη ρύθμιση του χώρου, την ανάπτυξη της κοινωνικής κατοικίας και των κατασκευών.

Απαιτείται κατά την άποψή μας, απόρριψη των σημερινών πρακτικών, αφού οι όποιες νομοθεσίες, κανονισμοί, ρυθμίσεις κ.λπ., έχουν νόημα και προοπτική μόνο αν συνοδεύονται με μέτρα κοινωνικής πολιτικής στο πλαίσιο μίας άλλης κοινωνικο-πολιτικής αντίληψης. Γνωρίζουμε ότι αυτό βρίσκεται σε αντίθεση με την εφαρμοζόμενη πολιτική και με τις γενικότερες κατευθύνσεις για την αγορά της γης, της στέγης κ.λπ., που σε όλες τις Αποφάσεις, με ενεργό συμμετοχή της χώρας μας, λαμβάνονται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στις σημερινές συνθήκες γίνεται φανερό όμως, ότι πέρα από τη γενική

μας πολιτική αντίληψη, δεν μπορούμε να καταθέσουμε σήμερα προτάσεις. Προτάσεις όμως, που εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνουν απαιτήσεις, διεκδικήσεις σε κάθε χώρο, σε κάθε περιοχή, σε κάθε Νομό και Δήμο και γειτονιά, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το σεισμό.

Δεν θα αναπτύξω αναλυτικά τις θέσεις του ΚΚΕ. Έχετε πάρει -πιστεύω- όλοι το φυλλάδιό μας, όπου αναλυτικά παρουσιάζονται τα θέματα. Η ανάπτυξη της έρευνας, η σύνταξη και η εφαρμογή ειδικών μελετών, η αναθεώρηση και η επικαιροποίηση του αντισεισμικού σχεδιασμού, η αναφορά στους εργαζόμενους σε όλα τα επίπεδα, στους Μηχανικούς, στους Μελετητές, τους Ερευνητές. Βέβαια, πρέπει να σταματήσω σε δύο σημεία.

Τί γίνεται με τους μαζικούς χώρους συνάθροισης; Ακουστήκαν πάρα πολλά εδώ. Εγώ δεν θα έλεγα απλά τους μαζικούς χώρους. Για κοιτάξτε τους χώρους δουλειάς. Εμάς μας ενδιαφέρει πρώτα και κύρια εκεί που παλεύει ο εργαζόμενος. Ποιοί από αυτούς μπορούν να καλύψουν στοιχειωδώς, όχι μόνο τις απαιτήσεις ενός σεισμού, αλλά τις απαιτήσεις μίας έκτακτης ανάγκης; Το δεύτερο σημείο, οι μαζικοί χώροι όπου φοιτά και σπουδάζει η νεολαία μας. Εκεί που διασκεδάζει. Έχετε δει, πού πηγαίνουν στα χοροπηδάδικα; Έχετε δει τί γίνονται για τα παιδιά μας; Θα καταθέσω και στο Προεδρείο το τεύχος.

Τελειώνω, αφού θα αναφερθώ σε δύο σημαντικά ζητήματα, κατά την άποψή μας. Θεωρούμε ότι η αντισεισμική θωράκιση είναι ένας σημαντικός τομέας απασχόλησης. Είναι ένα τεράστιο έργο, που απαιτεί συνεχή απασχόληση σε αυτό, χιλιάδων Επιστημόνων πολλών ειδικοτήτων. Σεισμολόγων, Γεωλόγων, Γεωφυσικών, Χωροτακτών, Πολεοδόμων, Μηχανικών, Συγκοινωνιολόγων, Επιστημόνων Ελέγχου Υλικών και χιλιάδων ειδικευμένων εργατοτεχνικών και διοικητικών υπαλλήλων. Μπορεί να απασχολήσει χιλιάδες εργαζόμενους, παραγωγικά να ανακουφίσει την ανεργία δεκάδων κλάδων. Ένα τέτοιο σχέδιο (και η εφαρμογή του) θα περιορίσει δραστικά ζημιές και θύματα αλλά και τις τεράστιες δαπάνες, που έχουμε σαν χώρα για την αποκατάσταση (και αυτή μίζερη, αποσπασματική και ελάχιστη) των καταστροφών από τους σεισμούς.

Το τελευταίο θέμα, που θέλω να θίξω, είναι η αντισεισμική θωράκιση ως έργο υποδομής. Είναι φανερό ότι η αντισεισμική προστασία και θωράκιση της χώρας είναι ένα τεράστιο έργο υποδομής. Πιο μεγάλο απ' όλα αυτά, που προσπαθεί να βάλει κάθε φορά η κυβερνητική προπαγάνδα σαν μοναδικά. Λιμάνια, γέφυρες, δρόμοι. Απουσιάζουν από την προπαγάνδα και τη λογική των Κυβερνήσεων αυτών, έργα που δεν ενδιαφέρουν και είναι εις βάρος του κεφαλαίου και βοηθούν το ανέβασμα της ποιότητας της εργατικής δύναμης, τους όρους διαβίωσης και δουλειάς. Έτσι, μεγάλα έργα για την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, την άρδευση και την ύδρευση, τη διαχείριση των νερών,

την Προστασία του Περιβάλλοντος κ.λπ., αλλά και την αντιπυρική, αντιπλημμυρική και βέβαια αντισεισμική προστασία της χώρας, λείπουν. Είναι χαρακτηριστικό ότι την ημέρα που ο πρώην Πρωθυπουργός, ο κύριος Σημίτης, έκανε τα εγκαίνια τμήματος της Αττικής Οδού, είδε το φως της δημοσιότητας μία μελέτη του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου για 167 σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στη Θεσσαλονίκη. Το 80% βαθμολογήθηκαν κάτω από το μισό της κλίμακας βαθμολογίας για το σεισμό. Πήραν κάτω από 2, στην κλίμακα 0 ως 5,5. Από αυτά, το 47% είναι κάτω από το 1 και το 18% κάτω από το 0. Αλήθεια, τι έγινε με αυτά; Ελέγχθηκαν, βελτιώθηκαν;... Είναι ψεύτικο και αποπροσανατολιστικό ότι δεν υπάρχουν χρήματα! Υπάρχουν χρήματα να τα αξιοποιήσουμε και έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις.

Τέλος, αγαπητοί Σύλλογοι και φίλοι, η συχνά χρησιμοποιούμενη φράση, αυτή η φράση, που λένε ότι πρέπει να συνηθίσουμε να ζούμε με τους σεισμούς στη χώρα μας, για μας σημαίνει άλλο πράγμα. Όχι να συνηθίσουμε, όχι να αποδεχόμαστε τις καταστροφές του σεισμού αλλά να συνειδητοποιούμε ότι απέναντι στο αναπόφευκτο γεγονός των σεισμών, που έρχονται, απαιτούμε και διεκδικούμε την οργάνωση της ζωής, των κτιρίων της πόλης μας, της παραγωγικής διαδικασίας, τη λήψη όλων των απαιτούμενων μέτρων, ώστε το φαινόμενο να έχει τις μικρότερες δυνατές συνέπειες. Το ΚΚΕ θεωρεί ότι χρειάζεται να αναπτυχθεί ο αγώνας του Εργατικού και ευρύτερα Λαϊκού Κινήματος στην κατεύθυνση αντιπαράθεσης με αυτή την πολιτική και τελικά, την ανατροπή της.

Με αυτές τις σκέψεις, ευχόμαστε καλή επιτυχία στις εργασίες σας. Ευχαριστώ.

Π. ΡΙΖΟΣ:

Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Βαρουστή.

Ο κύριος **Πετράκος Θανάσης**, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Συνσπισμού, καλείται να χαιρετίσει το Συνέδριό μας.

Θ. ΠΕΤΡΑΚΟΣ

*μέλος της Κεντρικής Επιτροπής
του Συνασπισμού*

Κυρίες και κύριοι, χαιρετίζω εκ μέρους της Κ.Π.Ε. του Συνασπισμού της Αριστεράς το Συνέδριό σας και τη σπουδαία Ημερίδα, που οργανώνετε για την «Αντισεισμική προστασία στην Ελληνική πραγματικότητα», με τη συμμετοχή κορυφαίων επιστημόνων.

Αποδεικνύεται, με αυτό τον τρόπο, ότι η Ομοσπονδία σας όχι μόνο είναι πράγματι καταξιωμένη στη συνείδηση των 10.000 εργαζομένων του χώρου σας, αλλά και προσανατολισμένη στην προάσπιση των συμφερόντων των πολιτών, αφού επιλέγει να φωτίσει το μέγα πρόβλημα της «αντισεισμικής προστασίας» και μάλιστα στην Καλαμάτα, η οποία επλήγη σκληρά πριν από 20 χρόνια από τον καταστροφικό σεισμό. Η οποία όμως, επούλωσε τις πληγές της με τη συμπαράσταση και τη βοήθεια και της ελληνικής κοινωνίας και Πολιτείας, κυρίως όμως αυτό που έχουμε κρατήσει εμείς, ως κύριο, είναι το ενωμένο αγωνιστικό μέτωπο για την ανασυγκρότηση, που δημιουργήθηκε από την Αυτοδιοίκηση και όλες τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, την περίοδο εκείνη.

Κυρίες και κύριοι, οφείλω αρχικά να τονίσω ότι συμφωνούμε απόλυτα με την εισήγηση της Ομοσπονδίας σας, που παρουσίασε ο Πρόεδρός σας και τα αιτήματα, που διατύπωσε και θα πάρουμε πρωτοβουλίες για τη στήριξή σας.

Το Συνέδριό σας γίνεται μια μέρα μετά τη χθεσινή 24-ωρη απεργία, με την οποία διεκδικήσαμε, οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο, την αποτροπή της επιχει-

ρούμενης διάλυσης των Δημοσίων Υπηρεσιών, αλλά και μισθολογικά και θεσμικά αιτήματα.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς στέκεται αλληλέγγυος στις διεκδικήσεις και τους αγώνες των εργαζομένων στο Δημόσιο και φυσικά στις διεκδικήσεις σας. Τα τελευταία χρόνια από την κυβέρνηση της Ν.Δ. όπως και από τις προηγούμενες του ΠΑΣΟΚ, ακολουθείται συστηματικά μια πολιτική υποβάθμισης των Δημοσίων Υπηρεσιών, μείωσης του εισοδήματος των Δημοσίων Υπαλλήλων, ενίσχυσης του κομματισμού και ανατροπής των εργασιακών σχέσεων. Η Ν.Δ. ως Κυβέρνηση εφαρμόζει μια σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική και μια πολιτική «γαλάζιου» κομματισμού στη Δημόσια Διοίκηση. Αντί για αξιοκρατική στελέχωση των Δημοσίων Υπηρεσιών συγκροτεί τη γαλάζια επετηρίδα, σε αντικατάσταση της «πράσινης». Αντί για βελτίωση της λειτουργίας των Δημοσίων Υπηρεσιών προχωράει σε περικοπή των κονδυλίων για κοινωνικές δαπάνες, για προσλήψεις μονίμου προσωπικού και για οργάνωση των Υπηρεσιών. Και βέβαια, με την ψήφιση και εφαρμογή του νόμου για τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα ουσιαστικά παραχωρούνται όλες οι βασικές αρμοδιότητες του Δημοσίου σε ιδιώτες. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι είναι πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης η πλήρης ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των δημοσίων αγαθών προς όφελος των κεφαλαιούχων και εις βάρος του Έλληνα φορολογούμενου, ο οποίος θα κληθεί να πληρώνει για αγαθά (υγεία, παιδεία, πρόνοια), που οφείλει να παρέχει το κράτος.

Οι νεοφιλελεύθερες αυτές πολιτικές επενδύονται επικοινωνιακά από την Κυβέρνηση με το σλόγκαν των «μεταρρυθμίσεων». Βέβαια, ως πρώτη και βασική μεταρρύθμιση είναι η «ιδιωτικοποίηση» όλο και περισσότερων τομέων του δημοσίου. Και αυτά με το γνωστό επιχείρημα του ό,τι είναι δημόσιο είναι αντιπαραγωγικό και συνεπώς απορριπτέο, καθώς και ότι με τις ιδιωτικοποιήσεις θα αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα διαφθοράς, τα οποία σαφώς υπάρχουν.

Όμως, δυστυχώς για τους θιασώτες του νεοφιλελευθερισμού η ιδιωτικοποίηση δεν είναι ασπίδα απέναντι στα υπαρκτά φαινόμενα σκανδάλων και κακοδιαχείρισης και της διαφθοράς, που υπάρχει. Ασπίδα είναι η αναβάθμιση του Δημοσίου τομέα, των Δημοσίων Υπαλλήλων, η Δημοκρατία και ο κοινωνικός έλεγχος, καθώς και ένα ισχυρό θεσμικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση των φαινομένων διαφθοράς.

Αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από τα μεγάλα σκάνδαλα, που μας απασχόλησαν τον τελευταίο καιρό. Όλα έχουν σχέση με ιδιωτικοποιημένους τομείς. Το μέγα σκάνδαλο των υποκλοπών από τις VODAFONE και ERICSSON. Αν αυτά γίνονταν από έναν κρατικό ΟΤΕ, υπήρχε περίπτωση να παρέμενε Διοίκηση στη θέση της; Σαφώς όχι.

Επίσης, η υπόθεση αρχαιοκαπηλίας, που ήρθε στη δημοσιότητα, συνδέεται άμεσα με την ιδιωτικοποίηση των μουσείων, αλλά και η σκανδαλώδης προσπάθεια να εμπορευματοποιηθεί ο χώρος της Αρχαίας Ολυμπίας είναι απόρροια της ιδιωτικοποίησης του Αθλητισμού και η ανάληψη από μεγαλο-καναλάρχες του μετασλυμπιακού αθλητικού τοπίου.

Συνεπώς, τα σκάνδαλα, η κακοδιαχείριση και η διαφθορά δεν περιορίζονται από την ιδιωτικοποίηση, αλλά ουσιαστικά η ιδιωτικοποίηση είναι ευθεία εκχώρηση του δημοσίου πλούτου και της πολιτικής ισχύος στα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Κυρίες και κύριοι, όλη αυτή η πολιτική εκφράζεται ανάγλυφα και στα προβλήματα, που έχετε στο ΥΠΕΧΩΔΕ.

- Ο περιορισμός των προσλήψεων μόνιμου προσωπικού έχει πολύ αρνητικές συνέπειες για τις υπηρεσίες του Υπουργείου καθώς και η μη μηχανοργάνωση των Υπηρεσιών.
- Και βέβαια οι περίφημες ΣΔΙΤ έχουν κυρίως σχέση με το ΥΠΕΧΩΔΕ, το κατ' εξοχήν Υπουργείο των μεγάλων έργων. Αντί να επιλεγεί από την κυβέρνηση, όπως και από τις προηγούμενες, ο δρόμος της αναβάθμισης των Υπηρεσιών του, επιλέγεται η συρρίκνωσή τους. Όμως, τα έργα υποδομής και οι Υπηρεσίες είναι συνταγματική υποχρέωση της Πολιτείας προς τους πολίτες και δεν μπορούν να παραδίνονται στην εκμετάλλευση των ιδιωτών.
- Οι επιπτώσεις από τις ΣΔΙΤ φαίνονται και στη διάλυση του Τ.Ε.Ο. (διόδια) με επιπτώσεις όχι μόνο στους εργαζομένους, αλλά και στη συντήρηση των εθνικών οδών. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι το παράδειγμα του δρόμου Κόρινθος – Τρίπολη, το οποίο ασφαλώς είδατε, ερχόμενοι, βιώνοντας το άθλιο οδόστρωμα, που υπάρχει.

Κυρίες και κύριοι,

η υποβάθμιση των Δημοσίων Υπηρεσιών και η μείωση των κοινωνικών δαπανών γίνονται χαρακτηριστικότερες και στα θέματα, που σχετίζονται με τις Υπηρεσίες και τα προγράμματα αντισεισμικού σχεδιασμού και προστασίας.

Η Κυβέρνηση προχωράει στην ουσία στην κατάργηση της ΥΑΣ, των ΤΑΣ και ΓΑΣ.

Για μας αυτό είναι απαράδεκτο και το καταγγέλλουμε. Όπως και η έλλειψη χρηματοδότησης έχει οδηγήσει στο να διακοπεί η λειτουργία του δικτύου σειсмоγράφων, που είχε εγκαταστήσει στην περιοχή μας το Πανεπιστήμιο της Πάτρας. Είναι απαράδεκτο τα θέματα της Ανάπτυξης, της έρευνας και της προστασίας από το σοβαρό φυσικό φαινόμενο, που είναι ο σεισμός και που έχει επιπτώσεις στην ανθρώπινη ζωή, να αξιολογούνται με βάση το οικονομικό κόστος. Οφείλει η πολιτεία να διασφαλίσει τα απαραίτητα κονδύλια για

την έρευνα και την προστασία και να αναβαθμίσει τις Δημόσιες Υπηρεσίες, φυσικά να χρηματοδοτήσει τα τμήματα σεισμολογίας των Πανεπιστημίων και τους οργανισμούς αντισεισμικής προστασίας.

Κυρίες και κύριοι,

είναι περιττό να πούμε ότι αυτά είναι στοιχειώδη, αφού η χώρα μας είναι ιδιαίτερα σεισμογενής. Συνεπώς απαιτείται ανάπτυξη της έρευνας και της πρόληψης. Είναι γνωστό ότι ενώ έχουμε έναν αντισεισμικό κανονισμό, ο οποίος είναι καλός, αυτός αφορά τα κτίρια, που θα γίνουν και αυτά, που είναι καινούργια. Όμως το 80% των κτιρίων είναι παλιά και αυτά ή έχουν σχεδιαστεί χωρίς αντισεισμικό κανονισμό ή με τους παλιούς κανονισμούς, οι οποίοι δεν είναι πλήρεις. Συνεπώς: Πρέπει να ελέγχεται αν εφαρμόζεται ο κανονισμός στα νέα κτίρια και να ελεγχθούν όλα τα παλαιά δημόσια, αλλά και ιδιωτικά. Η θεσμοθέτηση του ελέγχου και των ιδιωτικών κτιρίων είναι κρίσιμο ζήτημα. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν αναβαθμιστούν οι Υπηρεσίες και διευρυνθεί το περιεχόμενο στους τομείς κυρίως:

- α) του προσεισμικού ελέγχου των κτιρίων,
- β) της ενημέρωσης και προετοιμασίας των πολιτών
- γ) του ελέγχου και των μέτρων βελτίωσης των αυθαιρέτων κατασκευών και
- δ) των μικροζωνικών μελετών.

Η σημασία του προσεισμικού ελέγχου αποδείχθηκε περίτρανα με το πρόγραμμα του ΥΠΕΠΘ για τα σχολεία. Το θέμα όμως είναι να δοθούν από την Κυβέρνηση τα απαραίτητα κονδύλια, για να γίνουν οι αναγκαίες παρεμβάσεις με βάση τα πορίσματα των ελέγχων.

Άρα, αντί η Κυβέρνηση να καταργήσει τους ΤΑΣ, πράξη εγκληματική, πρέπει να τους δώσει σύγχρονο περιεχόμενο, όπως περιέγραψα πιο πάνω. Η δικαιολογία ότι καταργούνται διότι δεν έχουν δουλειά, είναι ψευδοεπιχείρημα, διότι η αιτία είναι ότι η Κυβέρνηση δεν χρηματοδοτεί ούτε την έρευνα, ούτε τον προσεισμικό έλεγχο, αλλά ούτε και την αποκατάσταση. Είναι γνωστό ότι υπάρχει πίεση να μην δίνονται δάνεια, αλλά και η κρατική αρωγή καθυστερεί πολύ και βέβαια υπάρχουν και σοβαρά προβλήματα προσωπικού, μηχανοργάνωσης, μισθοδοτικά κ.λπ.

Κυρίες και κύριοι, ο ΣΥΝασπισμός της Αριστεράς στηρίζει τα δίκαια αιτήματα της Ομοσπονδίας σας και απαιτεί από την Κυβέρνηση να διαθέσει τα απαραίτητα κονδύλια για την αντισεισμική προστασία και να αναβαθμίσει τις Υπηρεσίες και τους Οργανισμούς και τα ερευνητικά Ιδρύματα και Πανεπιστήμια. Είναι απαράδεκτο να μετριέται η ανθρώπινη ζωή με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές πρέπει να ανατραπούν, οι Δημόσιες Υπηρεσίες, πρέπει να αναβαθμιστούν, οι ιδιωτικοποιήσεις του Δημοσίου τομέα πρέπει να αποτραπούν. Οι εργαζόμενοι και οι πολίτες πρέπει να

αγωνιστούν για αυτό και σε εθνικό, αλλά και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Για τους λόγους αυτούς το 4ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ, που έγινε στην Αθήνα, αποφάσισε το Μάρτη του 2007 να οργανωθεί στη Θεσσαλονίκη το 1ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ των κοινωνικών κινημάτων για τις ευρωπαϊκές Δημόσιες Υπηρεσίες με στόχο να συντονιστούν όλες οι δυνάμεις για να ανατραπούν οι νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις της Ε.Ε. και των κρατών, που στοχεύουν στην ιδιωτικοποίηση και υποβάθμιση των Δημοσίων Υπηρεσιών. Η Ομοσπονδία σας μπορεί και πρέπει να παίξει σημαντικό ρόλο. Το αποδεικνύει η επιλογή για τη διοργάνωση αυτής της σημαντικής Ημερίδας, αλλά και η εισήγηση που παρουσίασε ο κ. Πρόεδρος. Συγχαρητήρια για το Συνέδριο και την Ημερίδα!

Με προσοχή θα μελετήσουμε τα πορίσματα του Συνεδρίου και της Ημερίδας και, όπως είμαστε μέχρι τώρα αλληλέγγυοι, θα συνεχίσουμε να είμαστε και στο μέλλον και θα στηρίξουμε τα δίκαια αιτήματα και τις διεκδικήσεις σας.

Καλή επιτυχία στις εργασίες σας!

Π. ΡΙΖΟΣ:

Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Πετράκο.

Ο κύριος **Δράκος Δημήτριος**, Νομάρχης Μεσσηνίας καλείται να χαιρετίσει το Συνέδριο μας.

Δ. ΔΡΑΚΟΣ*Νομάρχης Μεσσηνίας*

Κύριε Γενικέ Γραμματέα, κε Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, κε Βουλευτά, αγαπητοί και διακεκριμένοι Επιστήμονες, που βρίσκεστε σήμερα στην Μεσσηνία και στην Καλαμάτα για την πολύ αυτή σημαντική συνάντηση, επιθυμώ ως Νομάρχης Μεσσηνίας να χαιρετίσω αυτή την Ημερίδα, η οποία αφορά όλη την Ελλάδα, αλλά πρωτίστως τις περιοχές εκείνες, οι οποίες διακρίνονται από μία έντονη σεισμικότητα. Η περιοχή η δικιά μας, έχει, αν θέλετε, αυτή τη χάρη, να βρίσκεται πάρα πολύ κοντά στα σεισμικά τόξα αλλά και σε ρήγματα συγκεκριμένα, τα οποία μας κάνουν να επαγρυπνούμε αφενός, αλλά αφετέρου να είμαστε έτοιμοι για να αντιμετωπίσουμε όσο το δυνατόν καλύτερα καταστάσεις, οι οποίες προκύπτουν από τα έντονα αυτά φυσικά φαινόμενα.

Θέλω να συγχαρώ την Ομοσπονδία για την οργάνωση αυτού του Συνεδρίου-Ημερίδας και να καταθέσω ότι η εμπειρία μας εδώ στον ελληνικό Νότο, και στην Καλαμάτα και τη Μεσσηνία, είναι εξαιρετικά σημαντική για τη διαχείριση κυρίως των συνεπειών, που προκύπτουν από τα φαινόμενα αυτά. Επειδή είναι φυσικό όλοι να επιθυμούμε μία αναβάθμιση του συνολικού σχεδιασμού, και σε επίπεδο επιστημονικής έρευνας και χρηματοδότησής της, αλλά και σε επίπεδο πρόληψης, στο βαθμό, που αυτή μπορεί να επιτευχθεί μέσω των δεδομένων, που έχουμε επιστημονικά μέχρι αυτή τη στιγμή, κυρίως όμως σε επίπεδο προσεισμικής διαδικασίας και αντιμετώπισης και εφαρμογής των αντισεισμικών προδιαγραφών, που απαιτούνται έτσι, ώστε οι συνέ-

πειες να είναι μικρότερες. Επίσης, ακόμα περισσότερο στη διαχείριση του φαινομένου, πρέπει να δούμε και την πρόοδο, που έχει συντελεστεί τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας. Γιατί δυστυχώς, δεν το άκουσα αυτό μέχρι τώρα και ελπίζω ότι οι Καθηγητές και οι Επιστήμονες θα το επισημάνουν, πιστεύω ότι αδικούνται κυρίως οι Μηχανικοί από αυτή την προσέγγιση αλλά και το ίδιο το ΥΠΕΧΩΔΕ. Διότι, οι τελευταίοι σεισμοί, οι οποίοι έγιναν εντονότατοι τις τελευταίες, αν θέλετε, μέρες και τον τελευταίο καιρό, απέδειξαν πράγματι ότι στην Ελλάδα έχουμε μία πάρα πολύ σημαντική βελτίωση σε όλο αυτό το φάσμα, που λέγεται και αντισεισμικοί Κανονισμοί και εφαρμογή τους, αλλά και γρήγορη αντιμετώπιση των συνεπειών από τα σεισμικά φαινόμενα. Ασφαλώς όμως, πρέπει να συνεχίσουμε, να οργανωθούμε ακόμα καλύτερα και να εφαρμόσουμε το δυνατόν αποτελεσματικότερα τα δεδομένα τα επιστημονικά. Εμείς, ως αυτοδιοικητικοί παράγοντες και φορείς, θεωρούμε ότι μπορούμε να παίξουμε έναν πάρα πολύ σημαντικό ρόλο. Και θα διαφωνήσω με τη θέση ότι χρειάζεται επανασυγκέντρωση των Υπηρεσιών κάτω από τις δομές του κεντρικού Κράτους και του Υπουργείου. Εμείς, ως Αυτοδιοίκηση, ζητούμε την αποκέντρωση. Επιδιώκουμε την περιφερειακή Δημοκρατία και θεωρούμε ότι έχουμε σημαντικό ρόλο να παίξουμε στο ζήτημα των φυσικών καταστροφών και των σεισμών. Δεν είναι τυχαίο ότι πρώτος είναι ο Δήμαρχος εκεί και ο Νομάρχης και προσπαθεί μέσα και από τις Υπηρεσίες ΠΣΕΑ, αλλά και τις συντονισμένες τις κινήσεις και τα προγράμματα, που υπάρχουν από το Υπουργείο, τον ΟΑΣΠ, το ΙΤΣΑΚ κ.λπ., να αξιοποιήσει όλα αυτά τα δεδομένα, για να βρει τον τρόπο να αμβλύνει τις όποιες συνέπειες με μία παρουσία των τοπικών παραγόντων, πάντα βέβαια σε συνεννόηση με την κεντρική εξουσία. Και θα παρακαλέσω, σε αυτόν το σχεδιασμό, τον οποίο θα προτείνετε, και ενδεχομένως προκύψει μέσα από τα συμπεράσματα του Συνεδρίου αυτού, να μην υποτιμηθεί ο ρόλος της Αυτοδιοίκησης. Αν κοιτάξει κανένας όλους τους τελευταίους σεισμούς, αλλά και άλλες φυσικές καταστροφές, πλημμύρες και άλλα φαινόμενα, θα δείτε ότι οι Τεχνικές Υπηρεσίες, η Πολεοδομία με τη συνδρομή του ΤΑΣ και όλων των άλλων Υπηρεσιών της κεντρικής εξουσίας, είναι παρούσες στο σχεδιασμό αλλά και στη δράση τη γρήγορη, για να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα. Και θεωρώ ότι οι εργαζόμενοι και οι επιστημονικοί παράγοντες και τα Σωματεία του Υπουργείου οφείλουν και πρέπει και θα έχουν μία τέτοια θεώρηση των γεγονότων. Άλλωστε η Αυτοδιοίκηση, σε πολλές των περιπτώσεων, έχει ξεφύγει πάνω στα ζητήματα αυτά και από το εύρος των θεσμοθετημένων αρμοδιοτήτων της. Διότι νοιώθει την ανάγκη και την πίεση του πολίτη, αλλά και το χρέος και την ευθύνη συγκρότως -βλέπω τους εκλεκτούς Καθηγητές με τους οποίους έχουμε συνεργαστεί πάρα πολλές φορές σε πάρα πολλά ζητήματα- να φθάσει ακόμα-ακόμα και στην παρότρυνση της επιστημονικής παρουσίας και της χρηματοδότησης

δράσεων σε περιφερειακό επίπεδο. Οπότε θέλω να καταθέσω την άποψή μας. Ότι ασφαλώς κάτω από την ρυθμιστική, αν θέλετε, και συντονιστική δράση και του Υπουργείου και του Οργανισμού και των Υπηρεσιών του, πρέπει να ενταχθεί με σαφή, ξεκάθαρο ρόλο η Αυτοδιοίκηση και στα ζητήματα του σχεδιασμού και στα ζητήματα της εφαρμογής των κανονισμών και της νομοθεσίας, που έτσι και αλλιώς άλλωστε, είναι υπεύθυνη, αλλά και φυσικά, στο μέγα ζήτημα της άμβλυνσης των συνεπειών των φυσικών φαινομένων. Είναι πράγματι σημαντικός ο ρόλος και της επιστημονικής κοινότητας, η οποία χρειάζεται αυτή τη στιγμή τη συνδρομή της Πολιτείας, κύριε Γενικό Γραμματέα, σε επίπεδο χρηματοδοτικό, αλλά παράλληλα πρέπει να δούμε και τον συντονισμό των επιστημονικών Φορέων, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι βάζουμε φραγμούς στην έρευνα ή δημιουργούμε προβλήματα της αυτόνομης, αν θέλετε, επιστημονικής παρουσίας και των Ιδρυμάτων, αλλά και των ίδιων των φυσικών προσώπων και των Καθηγητών. Φαινόμενα τα οποία πολλές φορές βλέπουμε, λειτουργούν συγχυτικά για τις απόψεις των πολιτών και έχουν επιπτώσεις και στην κοινωνική και στην οικονομική ζωή του κάθε τόπου και της κάθε περιοχής, όπου υφίσταται η σεισμική έξαρση τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Δεν ξέρω πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτό το φαινόμενο, αλλά εδώ οφείλουμε να καταθέσουμε την άποψή μας ότι και η επιστημονική κοινότητα οφείλει να βρει τρόπους συνεργασίας και έναν κώδικα, αν θέλετε, επικοινωνίας με τους πολίτες και με την κοινωνία μας για τα ζητήματα αυτά. Και, ασφαλώς, με τα θεσμοθετημένα Όργανα της Πολιτείας. Η μεγάλη υπόθεση του συντονισμού των Υπηρεσιών, την περιέγραψα αν θέλετε, με την απαίτηση που έχουν οι περιφερειακές κοινωνίες να ενταχθεί πιο ενεργά ο ρόλος της Αυτοδιοίκησης σε αυτή τη διαδικασία. Και ασφαλώς, οι Υπηρεσίες να τύχουν της αμέριστης πολιτικής και επομένως και οικονομικής συνδρομής, έτσι ώστε να μπορούν να ανταποκρίνονται στο ρόλο τους. Και εδώ θα πω κάτι, το οποίο ίσως ξεφεύγει από το θέμα: και να έχουν την ευθύνη της σωστής εφαρμογής αυτών τα οποία επιλέγονται να γίνουν μετά τους σεισμούς. Γιατί πολλές φορές κατακρίνουμε πολιτικές, αλλά εδώ υπάρχουν και οι άνθρωποι ως φυσικά πρόσωπα και ως ορκισμένοι Επιστήμονες που καλούνται να εφαρμόσουν την επιστήμη τους και το ρόλο τους να παίξουν τον σωστό, πράγμα που οφείλουν να κάνουν και πρέπει να το κάνουν.

Και όλοι κατανοούμε τι προεκτάσεις έχει αυτό και στα προ, αλλά κυρίως και στα μετά, στην αποκατάσταση των ζημιών. Είναι μεγάλο θέμα η συμβολή του πολίτη, αλλά ο πολίτης, για να μπορέσει να συνδράμει σε αυτή τη μεγάλη υπόθεση και να είναι και αυτός ενεργός και ενταγμένος μέσα στο όλο σύστημα της αντιμετώπισης όλων αυτών των καταστάσεων, πρέπει να είναι ενημερωμένος. Γίνεται μία προσπάθεια τελευταία. Την θέλουμε πιο ενεργή κύριε Γενικό Γραμματέα, με τη συνδρομή όλων των επιπέδων εξουσίας. Από το

Δήμο μέχρι την Κυβέρνηση, μέχρι την Εκπαίδευση και φυσικά μέσω της Πολιτικής Προστασίας. Για αυτό νομίζω πρέπει να γίνει μία σχεδίαση κεντρική, η οποία να διαχυθεί σε όλο το εύρος της ελληνικής κοινωνίας για να διαποτίσει με πληροφορίες τις οποίες πρέπει να εφαρμόζουν οι υπεύθυνοι σε όλα τα επίπεδα. Από την πλευρά μας ως Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας, έχουμε κάνει πάρα πολλά βήματα, εφαρμόζοντας κυρίως τις κεντρικές οδηγίες, αλλά έχουμε πάρει και πάρα πολλές τοπικές πρωτοβουλίες για τα ζητήματα αυτά. Βλέπω τον κύριο Τσελέντη, είχαμε μία μεγάλη συνεργασία και τη συνεχίζουμε, με το Πανεπιστήμιο Πατρών. Έχουμε δημιουργήσει ένα δικό μας, αν θέλετε, σύστημα καταγραφής γρήγορης των συνεπειών, και αν θέλετε ακόμα-ακόμα, υλοποίησης του, πράγμα το οποίο έχει αποδεχθεί και ο ΟΑΣΠ με τις Υπηρεσίες του και μάλιστα, το έχει δώσει και ως πρότυπο για την καταγραφή και την επίλυση ζητημάτων που προκύπτουν από τις δονήσεις και από τα σεισμικά φαινόμενα σε όλες τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Έχουμε καταγράψει όλα τα προβλήματα στα δημόσια κτίρια και στη σχολική στέγη, και αυτή τη στιγμή, με πρόγραμμα, το οποίο έχουμε με τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων και με το Υπουργείο Παιδείας, προβαίνουμε στην θωράκιση περαιτέρω, επί τη βάση των σύγχρονων κανονισμών, των μονάδων αυτών και πάνω απ' όλα, επεξεργαζόμαστε συνεχώς τα σχέδια έκτακτης ανάγκης, τα οποία υπάρχουν και τα προσαρμόζουμε και στις τοπικές συνθήκες με τη συνεργασία των Υπηρεσιών μας.

Με όλα αυτά θέλω να χαιρετίσω την προσπάθειά σας, θέλω να χαιρετίσω την παρουσία αυτών των διακεκριμένων Επιστημόνων στην Καλαμάτα και στη Μεσσηνία και να ευχηθώ καλή επιτυχία αλλά κυρίως, καλή εφαρμογή όλων αυτών, τα οποία θα καταθέσουν οι Επιστήμονες και θα συζητήσουμε εδώ.

Σας ευχαριστώ.

Π. ΡΙΖΟΣ:

Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Νομάρχη.

Ο κύριος **Μαλαπάνης Χρήστος**, Αντιδήμαρχος Καλαμάτας, καλείται στο βήμα.

Χ. ΜΑΛΑΠΑΝΗΣ*Αντιδήμαρχος Καλαμάτας*

Κύριε Γενικέ, κύριε Βουλευτά, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, αγαπητοί Συνεδροι και εκλεκτό Προεδρείο,

εκ μέρους του Δημάρχου Καλαμάτας, που για υπηρεσιακούς λόγους βρίσκεται σήμερα εκτός Ελλάδος, σας απευθύνω το «καλώς όρισε» και εύχομαι καλή διαμονή στην πόλη και καλά αποτελέσματα στις εργασίες της Ημερίδας και του Συνεδρίου σας.

Έχοντας ζήσει το σεισμό της Καλαμάτας από διάφορες θέσεις ευθύνης καθ' όλη τη διάρκεια τόσο του σεισμού όσο και της ανασυγκρότησης της πόλης, θα ήθελα να αναφερθώ μόνο στο παράδειγμα της πόλης αυτής, προσπαθώντας να μεταφέρω ό,τι μπορώ για να αποτελέσει βάση στις εργασίες σας.

Κατ' αρχάς, όταν πέρασε εκείνη η «μαύρη» νύχτα στις 13 προς 14 Σεπτεμβρίου, όπου οι τοπικοί παράγοντες, με τη συνδρομή των Σωμάτων Ασφαλείας και κύρια της Πυροσβεστικής, έδιναν τη μάχη των νεκρών, το πρωί οι άνθρωποι του ΥΠΕΧΩΔΕ ήταν παρόντες. Ήταν παρόντες και έμειναν καιρό στην πόλη. Χρόνια.

Ήταν παρόντες στις Επιτροπές χαρακτηρισμού των Επικινδύνων, στις Επιτροπές κατεδάφισης και άρσης επικινδυνότητας, στα συνεργεία άρσης επικινδυνότητας, στο σχεδιασμό χώρων καταφυγής, των χώρων των λυομένων, των σκηνών, στην υλοποίηση, μετά, των καταυλισμών και στα έργα υποδομής

τους, στις Επιτροπές ανασυγκρότησης των διαφόρων Φορέων, στη στελέχωση των ΤΑΣ, στη χορήγηση των δανείων, στις επισκευές των κτιρίων, στις επιβλέψεις. Σε όλους τους Συναδέλφους σας, που τότε βοήθησαν την Καλαμάτα, αλλά και σε εσάς, που σήμερα συνεχίζετε κάπου αλλού, εκ μέρους της πόλης ένα μεγάλο «ευχαριστώ».

Ερχόμαστε στο σεισμό της Καλαμάτας. Ήταν έτοιμη η πόλη για το σεισμό; Χωρίς να λέμε ότι ήμασταν έτοιμοι, θα ήταν παράλογο να δεχθούμε ότι μπορούσαν να υπάρχουν σχέδια, που να προβλέπουν μία προσωρινή εγκατάλειψη πόλης 50.000 κατοίκων λόγω του σεισμού. Γιατί, ουσιαστικά, αυτό έγινε. Μπορούμε να πούμε όμως ότι με τη συνεργασία και με τις πρωτοβουλίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τότε, αλλά και με την απεριόριστη στήριξη τόσο της πολιτικής ηγεσίας, τότε, του ΥΠΕΧΩΔΕ, όσο και των ανθρώπων του, που εμπλέκονταν στα προβλήματα της Καλαμάτας, μπόρεσαν και επικαιροποιήθηκαν ή αν θέλετε, συντάχθηκαν εκ νέου, ορισμένα σχέδια διαχείρισης της κατάστασης.

Ήταν το άμεσο σχέδιο με τις σκηνές, ήταν το μεσοπρόθεσμο σχέδιο με τα λυόμενα, ήταν και το οριστικό σχέδιο, το οποίο, νομίζω ότι, τότε για πρώτη φορά επεκτάθηκε έξω από την αποκατάσταση του οικιστικού πλούτου και στην υποβοήθηση της ανάπτυξης των υποδομών της πόλης. Έτσι, τότε σαν Δημοτική Αρχή, αναθεωρήσαμε το εγκεκριμένο μόλις Σχέδιο της Πόλης, προκειμένου να αυξήσουμε τους κοινόχρηστους χώρους για να δημιουργηθούν χώροι καταφυγής και να μειώσουμε τους συντελεστές δόμησης για να μειωθεί η πυκνότητα, όπως και για να ανοίξουμε διάφορους δρόμους. Αλλά και πάρθηκαν και σημαντικές πρωτοβουλίες για να αναπτυχθούν οικιστικά προγράμματα από τον ΟΑΕΔ και από το Δήμο, για να σωθούν τα διατηρητέα κτίρια της πόλης, που σήμερα την κοσμούν, για να ολοκληρωθούν οι επισκευές και οι κατασκευές των σχολείων, για να γίνουν ειδικές δράσεις για τις υποδομές της πόλης μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του δανείου ΤΑΣΕ και της γραμμής 550.

Όλα αυτά έγιναν με μία ουσιαστική συμβολή τότε της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά και των Υπηρεσιών κύρια του ΥΠΕΧΩΔΕ και άλλων φορέων. Σήμερα, σε 4 μήνες, συμπληρώνονται 20 χρόνια από τους σεισμούς.

Η επιστημονική προσέγγιση των θεμάτων, μας έδειχνε στην αρχή ότι ο σεισμός θα επαναληφθεί σε περίπου 40 χρόνια και παρ' όλες τις διαφωνίες, που μπορεί να έχουν οι σεισμολόγοι μεταξύ τους, οι οποίες κάνουν κακό όταν δημοσιοποιούνται, εν τούτοις λένε ότι στα 35 χρόνια μπορεί να επαναληφθεί ένας άλλος σεισμός στην Καλαμάτα. Αν δεχθούμε ότι έχουν περάσει τα 20, απομένουν 15 χρόνια ακόμα για να ετοιμαστούμε για αυτό το γεγονός. Και βέβαια, έχει αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο του Αντισεισμικού Κανονισμού. Και βέβαια, αναζητούνται χρηματοδοτήσεις για δράσεις της αντισεισμικής θω-

ράκισης, κύρια στους χώρους συγκέντρωσης και βέβαια, αναζητούνται χρηματοδοτήσεις για την υλοποίηση σχεδιασμού για χώρους καταφυγής. Και βέβαια, είναι απαραίτητοι οι έλεγχοι στις κατασκευές, στα υλικά, που έχουν στονήσει. Και βέβαια, είναι απαραίτητο να υπάρχει μητρώο κατασκευαστών για την κατοικία. Και πόσο έτοιμοι είμαστε; Πόσο ενημερωμένος, πόσο ψυχραιμος και πόσο πειθαρχικός είναι ο πολίτης; Να μη μηδενίζουμε τα πράγματα, αλλά και να μην εφησυχάζουμε κιόλας. Το 2006 δεν είναι 1986. Αλλά και οι απαιτήσεις του κόσμου και οι ανάγκες επιπλέον προστασίας έχουν πάρα πολύ αυξηθεί. Σ' αυτές τις απόλυτα δικαιολογημένες απαιτήσεις πρέπει να ανταποκριθούμε όλοι μας, ιδιαίτερα οι αιρετοί, που με την προτίμησή τους μας έχουν τιμήσει οι πολίτες. Στο πνεύμα αυτό και με την αυτονόητη αναγνώριση της σπουδαιότητας, που έχει η σημερινή πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας σας, σας εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες σας και καλή διαμονή στη μοναδική Καλαμάτα μας.

Π. ΡΙΖΟΣ:

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον κ. Αντιδήμαρχο και για τα καλά του λόγια.

Ο Συνάδελφος ο **Ηλίας ο Δόλγυρας** εκ μέρους του Προέδρου και της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ θα χαιρετίσει τώρα και τον παρακαλώ να έλθει στο βήμα.

Η. ΔΟΛΓΥΡΑΣ

Στέλεχος ΑΔΕΔΥ

Κύριε Εκπρόσωπε της Κυβέρνησης, κ.κ. Εκπρόσωποι των Κομμάτων, φίλε Πρόεδρε, αγαπητοί Συνάδελφοι και αγαπητές Συναδέλφισσες, εκ μέρους του Προέδρου και της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ, αφού ζητήσω συγγνώμη για τη μη παρουσία του Προέδρου εδώ, θα σας μεταφέρω τον καιρετισμό τους.

Επιτρέψτε μου να σημειώσω πως η σημερινή μου παρέμβαση θα μπορούσε να έχει τον τίτλο: «η αναγκαιότητα, οι μύθοι και η πραγματικότητα στη Δημόσια Διοίκηση σήμερα».

Ξεκινώντας λοιπόν, θα έλεγα πως ήταν κοινή διαπίστωση χρόνια τώρα ότι το ελληνικό κράτος είχε καταλήξει σ' έναν εξαιρετικά δύσμορφο υδροκεφαλισμό: ένα ογκώδες κεφάλι με πολύ αδύναμα κι ασθενικά άκρα. Όμως, ο συγκεντρωτισμός δεν προέκυψε τυχαία. Μια γρήγορη ματιά στην Ιστορία αρκεί για να μας το θυμίσει. Μετά τον αγώνα για την εθνική ανεξαρτησία, το κράτος θεμελιώθηκε πάνω σε μία ανίσχυρη οικονομία και κοινωνία των πολιτών, σχεδόν δίχως ρίζες μέσα σ' αυτήν, χωρίς προηγούμενη εμπειρία, με κοτσαμπάσικη διαπαιδαγώγηση πολιτών και ηγετών. Οι συνθήκες, φαίνεται, δεν το επέτρεπαν. Το νέο κράτος έπρεπε να θεμελιωθεί γρήγορα και πάνω σε ριζικά νέους θεσμούς, που να μη θυμίζουν το οθωμανικό παρελθόν. Επιπλέον, η εθνική ολοκλήρωση πραγματοποιήθηκε όχι μεμιάς, αλλά κατά διαστήματα και διαδοχικά κύματα: τα Επτάνησα ενώθηκαν με τον εθνικό κορμό το 1864, η

Θεσσαλία και μέρος της Ηπείρου το 1881, η υπόλοιπη Ήπειρος, η Κρήτη, η Μακεδονία και τα νησιά του Β. Αιγαίου το 1912, η Θράκη το 1923, τα Δωδεκάνησα το 1948. Η ανάγκη για ενιαίες και ομοιόμορφες ρυθμίσεις, καθώς και για την ταχύτερη και ευρύτερη δυνατή ενσωμάτωση και ομογενοποίηση των πληθυσμών (εγχωρίων και προσφύγων) και των περιοχών (παλαιών και νέων) δύσκολα μπορούσε να αμφισβητηθεί στη φάση αυτή. Η συγκρότηση του ενιαίου εθνικού κράτους δεν ήταν, όμως, απρόσκοπτη. Έτσι, ο Καποδίστριας συνάντησε έντονες αντιδράσεις και δολοφονήθηκε προτού προλάβει να ολοκληρώσει το έργο του. Ενώ οι Βαυαροί, αλλά και άλλοι, που ακολούθησαν, έδιναν συχνά την εντύπωση ότι νομοθετούσαν πάνω σε πίνακα και όχι σε ζωντανό οργανισμό και σε μια κοινωνία, που, εν τω μεταξύ, εξελισσόταν δυναμικά. Φαινόμενα, τέλος, όπως ο εθνικός διχασμός και ο εμφύλιος πόλεμος, επέτειναν τη συγκεντρωτική λογική και την ανάγκη για ενιαίες ρυθμίσεις. Η συνέπεια είναι ότι εκεί, που κάποτε δεν υπήρχε καθόλου κράτος, τελικά, 185 χρόνια αργότερα, φθάσαμε σε μια κατάσταση όπου το κράτος απορρόφησε τα πάντα αποτέλεσε κι αποτελεί πλέον εμπόδιο και όχι μέσο, για την ανάπτυξη της Οικονομίας και της κοινωνίας των πολιτών.

Επιτρέψτε μου τώρα να θίξω ορισμένα ζητήματα περισσότερο συναφή με την Αποκέντρωση και την Αυτοδιοίκηση.

Χρόνια τώρα ταλανίζουμε την χώρα με μύθους και ιδεολογήματα.

1ος Μύθος:

η λέξη Αποκέντρωση πριν την, περίπου, ταύτισή της με την Αυτοδιοίκηση, έχει πολυχρησιμοποιηθεί τόσο από τους πολίτες αλλά και τις ηγεσίες, με διαφορετικές για τον κάθε ένα, για κάθε κοινωνική ομάδα, έννοιες, προσδοκίες και επιδιώξεις. Αν και ο όρος είναι καθαρός και σαφέστατα διακριτός και βεβαίως διάφορος από αυτόν της Αυτοδιοίκησης. Ανεξαρτήτως όμως αυτού, θα πρέπει να τονιστεί, ότι με τον όρο Αποκέντρωση κανένας, πιστεύω, στο πολιτικό φάσμα της χώρας δεν εννοούσε την αποσύνθεση, η οποία κυριαρχεί στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση την τελευταία δεκαετία, όσο σκληρή και αν είναι η διαπίστωση, με ευθύνη κυρίως αυτών, που αποφασίζουν και κυρίως αυτών, που ασκούν Διοίκηση, διορισμένων από την Κυβέρνηση και εκλεγμένων ενδιάμεσα ή απευθείας από τον λαό.

2ος Μύθος:

λιγότερο κράτος. Λιγότερο κράτος ; Καθόλου κράτος ; Λιγότερους δημόσιους υπαλλήλους; Καθόλου δημοσίους υπαλλήλους;

Ως χώρα βέβαια της υπερβολής και των αποφάσεων, που μόνο με την λογική του εκκρεμούς μπορεί να ταυτισθούν, όλα αυτά κατά καιρούς έχουν απασχολήσει και απασχολούν την πολιτική ηγεσία όλου του πολιτικού φάσματος, χωρίς δυστυχώς ακόμα να σταθεροποιήσουμε στοιχειωδώς την άποψή μας ως χώρα. Με τον κίνδυνο λοιπόν, της επιστημονικής αμφισβήτησης, θα τολμήσω να θεωρήσω αυτονόητο ότι την αναγκαιότητα της ύπαρξης ή μη, πολυπληθούς ή ολιγομελούς, με αρμοδιότητες ή χωρίς αρμοδιότητες, ενιαίας ή κατακερματισμένης δημόσιας διοίκησης, καθορίζουν οι στρατηγικές επιλογές, που ως χώρα έχουμε ή θα έχουμε. Οι κοινωνικές και αναπτυξιακές επιλογές για αυτή, αλλά και το σημαντικότερο η κοινή μας βούληση για διατήρηση και ενίσχυση του ενιαίου της ελληνικής επικράτειας. Αυτονόητο είναι λοιπόν, ότι χρειαζόμαστε κατ' αρχήν τόση και τέτοιας ποιότητας Δημόσια Διοίκηση, όση είναι αρκετή να καθιστά την ελληνική πολιτεία ενιαία από το τριεθνές του Έβρου μέχρι την Γαύδο και το Καστελόριζο. Αυτονόητα πρώτος στόχος - η ισόρροπη κατανομή δυνάμεων, πόρων, και ανθρώπινου δυναμικού, που θα διασφαλίσει την ισορροπία αυτή σε όλο το μήκος και πλάτος της ελληνικής επικράτειας. Μετά τα τελευταία γεγονότα εξαιτίας φυσικών και άλλων καταστροφών σε παγκόσμιο επίπεδο, τίθεται εξ υπαρχής και θα τίθεται τα επόμενα χρόνια καθοριστικά, η αναγκαιότητα ανασύνταξης των δομών και των μηχανισμών, που ορίζουν την έννοια αλλά και την ουσία του κράτους. Είναι απαράδεκτο, εγκλωβισμένοι στα δεσμά ενός άκρατου λαϊκισμού και υπερβολής, σε μια σεισμογενή χώρα σαν την πατρίδα μας να καταργούμε τους ΤΑΣ και τα ΓΑΣ, εκτός και αν με αυτό εννοούμε: επανίδρυση του κράτους. Αν ήταν οικονομικό το ζήτημα, πιστεύω ότι μη κατασκευάζοντας μία και μόνο πλατεία, σε ένα οποιοδήποτε, σημείο της ελληνικής επικράτειας, από αυτές, που για πολλοστή φορά θα ανακατασκευάσουν οι απερχόμενοι Δήμαρχοι, θα έφτανε, να συντηρούμε και να τα αναβαθμίσουμε τις καταργηθείσες Υπηρεσίες. Με το διοικητικό σύστημα, που επικράτησε τα τελευταία χρόνια, των ομόκεντρων κύκλων, εμπλέκονται εμφανώς 4 τουλάχιστον αρχές, εξίσου αρμόδιες με αδιευκρίνιστη ιεραρχία και αρμοδιότητα: «Κεντρική εξουσία-Περιφέρεια-Νομαρχία-Δήμος» με το μεγαλύτερο μερίδιο εξουσίας να εξακολουθεί να παραμένει άθικτο, αλλά άνευρο και αναποτελεσματικό, στο κεντρικό κράτος, στα Υπουργεία και στους εποπτευόμενους Οργανισμούς, με ελάχιστες υποτυπώδεις μεταβολές. Ο καθένας μπορεί να παρατηρήσει ότι ο απαραίτητος διαχωρισμός των εξουσιών έχει πάψει προ πολλού να υπάρχει στην ελληνική πολιτεία. Η νομοθετική εξουσία, υπέρτατη έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας και του ενιαίου του ελληνικού κράτους, έχει προ πολλού καταλυθεί από την εκτελεστική και η ίδια είτε ταυτίζεται, υποκαθιστά ή υποκαθίσταται από τις εξουσίες διαχείρισης των τοπικών προβλημάτων Α & Β βαθμού, που επίσης αλληλοϋποκαθίστανται

και αλληλοσυγκρούονται με την κάλυψη ή την υπόθαλψη της εκτελεστικής - κεντρικής εξουσίας...

Δυο λόγια τώρα, για το θεσμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που τα τελευταία δέκα χρόνια συνέβαλε τα μέγιστα στην εικόνα της Διοίκησης στη χώρα...

Ο θεσμός της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, παρά τις κατά καιρούς - από ιδρύσεως του Ελληνικού κράτους προσπάθειες για ίδρυση και λειτουργία της - συστάθηκε κυριολεκτικά στο πόδι, με την "ελπίδα" ότι δεν θα εφαρμοσθεί ποτέ... Ήταν προϊόν αναγκαστικής συμμόρφωσης με την Κοινοτική επιταγή "για λήψη αποφάσεων στο εγγύτερο προς τον πολίτη επίπεδο" (αρχή της Επικουρικότητας), επιβλήθηκε κυριολεκτικά, με τη σημερινή του μορφή, κυρίως από Νομάρχες προσκείμενους στο κόμμα, που κυβερνούσε τότε.

Με τον ιδρυτικό νόμο 2218/94, αναφέρεται ότι οι Νομάρχες ασκούν τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των διορισμένων Νομαρχών, δηλαδή όλων σχεδόν των αρμοδιοτήτων, που είχαν μεταβιβασθεί στο πλαίσιο της Αποκέντρωσης στον εκπρόσωπο της κεντρικής εξουσίας πρώην (διορισμένο) Νομάρχη. Αν και βεβαίως η απλή λογική λέει, ότι οι γενικότερου ενδιαφέροντος υποθέσεις σε θέματα πολεοδομίας, υγείας, παιδείας, περιβάλλοντος, οδικής ασφάλειας, κ.λπ., δεν μπορεί να είναι στην αποφασιστική διαχείριση τοπικών αρχόντων και μάλιστα με την μορφή, που προαναφέρθηκε, α λ λ ά στην ευθύνη της κεντρικής εξουσίας ενιαίου κράτους. Έτσι, πάντως, αμέσως, νομίζω θυμάστε, επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς διά του Περιφερειακού Διευθυντού, ο οποίος ασκούσε καθήκοντα Κυβερνητικού Τοποτηρητή στο Νομό, να αναπληρωθεί το κενό. Η «επιχείρηση» αναχαιτίστηκε από τους προσφάτως τότε εκλεγέντες νομάρχες, περισσότερων μάλιστα εξ αυτών προερχομένων από το κόμμα στην τότε Κυβέρνηση. Πολύ σύντομα μετά την εφαρμογή, Υπουργοί, που θεωρούσαν τον εαυτό τους ισχυρό ή έπαιζαν κάποιο σημαντικό ρόλο στην κομματική ιεραρχία, με νόμους ανακάλεσαν αρμοδιότητες στην κεντρική διοίκηση όπως περιβάλλοντος, πολεοδομίας, Παιδείας, Εργασίας κ.λπ., οι υπόλοιπες δε νομαρχιακές Υπηρεσίες (πρώην περιφερειακές Υπηρεσίες Υπουργείων) την τελευταία δεκαετία, εγκαταλείφθηκαν στην τύχη τους.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σχολιάσω μερικά παρεπόμενα αποτελέσματα. Η αντιμετώπιση θεμάτων γενικότερου ενδιαφέροντος αντιμετωπίζεται διαφορετικά στην Α νομαρχιακή αυτοδιοίκηση απ' ό τι στην Β. Η μη ύπαρξη λοιπόν, μεταβατικής περιόδου προσαρμογής «του ειδικότερου θεσμού-των γενικότερων θεσμών-του διοικητικού μηχανισμού - της κοινωνίας» προκάλεσε μεγάλα προβλήματα.

Οι ρουσφετολογικές αποφάσεις και οι πελατειακές σχέσεις, ιδιαίτερο γνώρισμα του ελληνικού κράτους, αντί να μηδενισθούν σε αρκετές περιπτώσεις πολλαπλασιάζονται επικίνδυνα. Επίσης, ο υπερβολικός πολυκεντρισμός

στη λήψη των αποφάσεων τείνει να αμφισβητήσει τον ρόλο του Νομάρχη. Ακόμα, διάφορες ενέργειες ανά την επικράτεια καθώς και η μη επίλυση βασικών προβλημάτων (υπηρεσιακή κατάσταση, μετακινήσεις κ.λπ.) δημιούργησαν κλίμα ανασφάλειας, απογοήτευσης και αβεβαιότητας μεταξύ των υπαλλήλων, ιδιαίτερα δε μεταξύ των στελεχών. Εμφανής είναι πλέον και καθόλου ευκαταφρόνητη, η τάση αμφισβήτησης του («νέου») θεσμού και αντιπαλότητας απέναντι σ' αυτόν. Η ελληνική κοινωνία εξακολουθεί να στερείται σήμερα τη «φυσική» της Διοίκηση, μια Διοίκηση, που να της ταιριάζει και να την εξυπηρετεί και μάλιστα στο εγγύτερο προς τον πολίτη επίπεδο.

Στη δυσάρεστη πάντως εξέλιξη συνετέλεσαν: η ανολοκλήρωτη στελέχωση των υπηρεσιών, η έλλειψη Προσωπικού και η κακή κατανομή του υπάρχοντος, η κακή εσωτερική οργάνωση των Υπηρεσιών, η κακή κτιριακή και τεχνική υποδομή, η εμμονή σε απαρχαιωμένες πρακτικές και λειτουργίες, η μη ουσιαστική χρήση του, έστω και υποτυπώδους, μηχανογραφικού συστήματος, η εγκατάλειψη κάθε προσπάθειας ενημέρωσης και εκπαίδευσης του προσωπικού.

Η κεντρική εξουσία, που έχει τη δυνατότητα να νομοθετεί και να αποφασίζει αντί ουσιαστικής παρέμβασης για την επίλυση όλων αυτών, θεσμοθετεί ΡΑΜΠΟ-ΕΛΕΓΚΤΕΣ, ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΕΣ, εισαγγελείς κ.λπ. Τα τελευταία χρόνια γεμίσαμε σώματα και σωματάρχες. Μόνο με τα χρήματα, που διατίθενται για να τυπώσουν και να προβάλουν τις αλλοπρόσαλλες εκθέσεις, που απλώς περιγράφουν τη γνωστή σε όλους κατάσταση, θα μπορούσαμε να λύσουμε πολλά προβλήματα των Υπηρεσιών. Βέβαια οι επιστημονικές απόψεις για το θέμα συγκλίνουν στο ότι: «Η θέσπιση νομοθετικών ρυθμίσεων για την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την ενδεχόμενη τιμωρία αντιδεοντολογικών, αμφισβητούμενων ή και ανέντιμων πρωτοβουλιών μελών της κρατικής γραφειοκρατίας, επιβαρύνει τους πολίτες, χωρίς να μειώνει τη διαφθορά της γραφειοκρατίας. Όλες αυτές οι ρυθμίσεις συνοδεύονται από σοβαρό οικονομικό κόστος, που τελικά επιβαρύνει τον φορολογούμενο. Επίσης, αυξάνοντας τον αριθμό των ελεγκτικών σωμάτων, διαχέει τις ευθύνες, διευρύνει τη δυνατότητα δημιουργίας πολυπρόσωπων -και ουσιαστικά ανεύθυνων- κυκλωμάτων, ενώ, τελικά, μεγαλώνει και το οικονομικό μέγεθος της διαφθοράς! Όσο περισσότεροι γραφειοκράτες εμπλέκονται στα κυκλώματα ελέγχου και -συνεπώς- αποσιώπησης, τόσο μεγαλύτερο γίνεται και το κόστος εξαγοράς τους! Την ίδια ώρα, η απόδοση της ίδιας της κρατικής μηχανής εξαθλιώνεται. Η θέσπιση όλο και περισσότερων ελέγχων μεγαλώνει το κλίμα καχυποψίας κατά της γραφειοκρατίας και εμπεδώνει ένα συναίσθημα ενοχής ακόμα και σε αμέτοχους διοικητικούς παράγοντες. Όπως στα σωφρονιστικά ιδρύματα, έτσι και στη δημόσια γραφειοκρατία το κλίμα ενοχής «παράγει» εγκληματικότητα. Αφού, έτσι κι αλλιώς, θεωρούνται ύποπτοι διαφθοράς, γιατί

οι παράγοντες της δημόσιας γραφειοκρατίας να μη φροντίσουν να απολαύσουν και τα οφέλη της αρνητικής δημόσιας εικόνας της; Έτσι η διαφθορά διευρύνεται και οι μηχανισμοί ελέγχου γελοιοποιούνται.».

Νομίζω ότι ένα και μόνο σώμα επιθεωρητών, ένας και μόνο συνήγορος του πολίτη φτάνει.

Δεν μπορεί ή δεν θέλουν να γίνει κατανοητό οι «αναμάρτητοι» πάσης φύσεως-λιθοβόλοι ότι: συγχρόνως με το δίκιο του πελάτη-πολίτη, οφείλουμε να προστατεύσουμε τον υπάλληλο -εκφραστή της νομιμότητας, από τη συνεχή απειλή και την απαίτηση παράνομων πράξεων από τη διαπόμπευση, που επιχειρείται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όσο και από τον πολίτη, οι οποίοι επικαλούνται συνήθως γραφειοκρατία, κακοδιοίκηση, υψηλές διασυνδέσεις κ.λπ., προκειμένου να πετύχουν ικανοποίηση των παρανόμων, πολλές φορές, επιδιώξεών τους. Φοβισμένοι όμως, υπό εκβιασμό και απειλή, δημόσιοι λειτουργοί είναι οι πλέον ευάλωτοι και ουσιαστικά άχρηστοι για την αποστολή τους. Τα πινάκια των δικαστηρίων είναι καθημερινά γεμάτα με την κατηγορία της παράβασης καθήκοντος, απονευρώνοντας και απαξιώνοντας κάθε προσπάθεια βελτίωσης της κατάστασης στη Δημόσια Διοίκηση. Δεν θα πρέπει επιτέλους να υπάρξει νομική κάλυψη για όλους αυτούς, που καθημερινά παλεύουν με συμφέροντα αντικρουόμενα αλλά ισχυρά; Δεν θα πρέπει επιτέλους, να υπάρξουν επιπτώσεις για όλους αυτούς, που άδικα και σκόπιμα λασπώνουν υπολήψεις, εκβιάζουν και απειλούν με τον τρόπο τους;

Σε σύντομο χρονικό διάστημα, αν δεν αλλάξει κάτι, δεν θα υπογράψει κανένας. Τί πρέπει να γίνει; Κατά την άποψή μου: να ξεκαθαρίσουμε επιτέλους, το σύνολο της υπάρχουσας διοικητικής πυραμίδας στη χώρα. Τί είναι κρατικής αρμοδιότητας (κεντρικής εξουσίας-περιφέρειας), τί είναι νομαρχιακής αρμοδιότητας, τί τοπικής δημοτικής; Βέβαια, υπάρχει το ερώτημα, που αφορά τους δύο βαθμούς Αυτοδιοίκησης. Τί αρμοδιότητες μπορούν να έχουν δύο παράλληλοι θεσμοί ισχυροί και σχεδόν στον ίδιο χώρο ευθύνης; Στο σημείο αυτό θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό να επισημάνω (προσωπική άποψη) ότι πρέπει να σταματήσει άμεσα η επαπειλούμενη παραγωγή νέων νεφελωμάτων, όπως είναι αυτά, που εκφράζονται με τις διατυπωμένες απόψεις, κυρίως ως αίτημα των αρχόντων της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης, περί Τριτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης ή Περιφερειακής ή ό,τι άλλο, που η κατάληξή της θα είναι νέα διάλυση, νέα απραξία, νέοι «παράγοντες» και τέλος, νέα δεινά για τον πολίτη και τον τόπο. Πιστεύω ειλικρινά ότι το εγγύτερο και το ουσιαστικότερο για τον πολίτη επίπεδο διοίκησης, είναι ο Νομός με μικρές ή μεγαλύτερες διορθώσεις στα γεωγραφικά όρια. Χωρίς να παραβιάζονται οι ιστορικοί και παραδοσιακοί δεσμοί συνοχής περιοχών και πόλεων, με την επαναφορά της καθετότητας στις αυτοδιοικητικές δομές. Νομάρχης και Νομαρχιακό συμβούλιο, με άλλη σύνθεση, με την οποία θα εξασφαλίζε-

ται η αντιπροσωπευτικότητα των Δήμων και Κοινοτήτων αλλά και των κοινωνικών τάξεων, θα πρέπει έχουν τον πρώτο λόγο στο Νομό, στο σύνολο του Νομού. Σχεδιασμός και μεγάλες αποφάσεις σε επίπεδο Νομού και όχι συνοικίας και πλατείας. Αυτή η ανεξέλεγκτη σπατάλη πόρων για ανακατασκευή των πλατειών κάθε προεκλογική περίοδο και η ρίψη πυροτεχνημάτων στα καρναβάλια, στις οποίες προβαίνουν όλοι οι δημοτικοί άρχοντες, πρέπει να σταματήσει άμεσα. Ισχυρή επίσης αποκεντρωμένη κρατική οντότητα σε επίπεδο Περιφέρειας, με επικεφαλής μέλος του υπουργικού συμβουλίου με ευρύτερη δημοκρατική νομιμοποίηση και ισχύ. Είναι πασιφανές ότι δεν χρειάζονται τόσα Υπουργεία και Υπουργοί στην πλατεία Συντάγματος. Άλλωστε ούτε συνεδριάζουν και τόσο τακτικά, που να είναι τόσο απαραίτητη η παρουσία τους στο κέντρο.

Λιγότερες περιφέρειες και πλήρη ανάπτυξη και λειτουργία ενιαίου κράτους στην Περιφέρεια. Προπάντων όχι νέες περιφέρειες.

Κλείνοντας, να προτείνω, να τονίσω και να επαναλάβω.

Κατ' αρχήν να πεισθούμε όλοι μας (πολίτες, πολιτικοί, υπηρεσιακοί παράγοντες) ότι το συγκεντρωτικό κράτος πρέπει να είναι σε συνεχή πορεία μετεξέλιξης και προσαρμογής. Θα πρέπει να είναι ανοικτός ο δρόμος στις τοπικές κοινωνίες να αναδείξουν τις ηγεσίες τους και να πάρουν αποφάσεις για το μέλλον τους. Πρέπει να πεισθούμε και να πείσουμε ότι είναι όρος επιβίωσης της χώρας μας, η επιβίωση της ελληνικής υπαίθρου, η ανακοπή της αστυφιλίας και του μαρασμού. Σήμερα η όποια πρόταση οφείλει:

- Να διασφαλίζει το ενιαίο του διοικητικού συστήματος της χώρας με το σχήμα: κεντρικό κράτος-περιφερειακή συγκρότηση-αυτοδιοίκηση, και να κατοχυρώνει την οργανική ένταξη της Αυτοδιοίκησης στο ενιαίο διοικητικό σύστημα με ό,τι αυτό συνεπάγεται (διοικητική αυτοτέλεια, έλεγχος νομιμότητας, θεσμοθετημένοι πόροι).
- Να κατοχυρώνει τα κριτήρια σύγχρονης διοικητικής διάρθρωσης της χώρας (Περιφέρειες, νομοί, δήμοι), ώστε και η αναγκαία διοικητική αναδιάρθρωση να διευκολυνθεί και η προστασία από τη νομοθετική αυθαιρεσία και τις αλλαγές, που ανατρέπουν κατά το δοκούν το διοικητικό μοντέλο.
- Να θεσμοθετεί τη διοικητική και την οικονομική τους αυτοτέλεια.

Τι θα έπρεπε, κατά την άποψή μου και όχι μόνο, να προσεχθεί ιδιαίτερα; Η Διοίκηση, από το Υπουργείο μέχρι το Δήμο και την Κοινότητα, θα πρέπει να είναι με ενιαίες αρχές και σταθερές μεταβολές. Το προσωπικό όλων των επιπέδων διοίκησης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα κίνησης από το ένα επίπεδο στο άλλο (ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ), ανάλογα με την ανάγκη στελέχωσης των μονάδων, την επιθυμία των στελεχών και προπάντων, ανεπηρέαστη από τις μεταβολές στην πολιτική εξουσία.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ;

Δεν είμαι βέβαιος αν είναι σωστό να επανέλθουμε στην πριν από το 1995 διοικητική διάρθρωση με την επαναφορά των πρώην περιφερειακών Υπηρεσιών των Υπουργείων υπό τη σκέπη του κεντρικού κράτους. Είναι όμως επιτέλους, καιρός για το ξεκαθάρισμα των αρμοδιοτήτων μεταξύ των βαθμίδων Διοίκησης.

Απαιτείται σαφής περιγραφή των ορίων εξουσίας και αρμοδιοτήτων. Λογική επικουρικότητας και όχι αντιπαλότητας, μεταξύ της κεντρικής Διοίκησης και των βαθμίδων τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Οροθετημένη σύνδεση όλων των επιπέδων διοίκησης.

Μεταφορά ουσιαστικών αρμοδιοτήτων από την κεντρική Διοίκηση στην Αυτοδιοίκηση, συνοδευόμενη από τους απαραίτητους πόρους.

Εκσυγχρονισμός της διοικητικής μηχανής, περιορίζοντας τον κεντρικό μηχανισμό στον απαραίτητο επιτελικό ρόλο.

Απεμπλοκή της Διοίκησης από τις πολιτικές σκοπιμότητες και αντιπαράθεσεις.

Σύνδεση μεταξύ των επιπέδων διοίκησης

Η αιρετή πολιτική ηγεσία, πρέπει να σχεδιάζει πολιτική στο πλαίσιο της λαϊκής εντολής, την οποία και μεταφέρει για εφαρμογή μέσα από την συνταγματικά και νομικά, συντεταγμένη ιεραρχία. Δεν πρέπει να εμπλέκεται στη Διοίκηση και στην καθημερινότητα, που έχει ως επακόλουθο τη μεταφορά του καταδικασμένου από όλους σημερινού κρατικού μοντέλου, των πελατειακών σχέσεων και της αναξιοκρατίας.

Από πλευράς μας θα αντιμετωπίσουμε κάθε κίνηση και πρόταση, προς τη σωστή κατεύθυνση, από οπουδήποτε και αν προέρχονται, με ανοικτό το μυαλό μας αλλά και την ψυχή μας, με ακλόνητη την πεποίθηση ότι η Δημόσια Διοίκηση είναι της χώρας, είναι των πολιτών, που φορολογούνται και που απαιτούν από εμάς να διασφαλίζουμε την ασφάλειά τους, την ευημερία τους, την απρόσκοπτη πρόσβασή τους στις υπηρεσίες Υγείας, Παιδείας, Πολιτισμού, να διασφαλίζουμε το ενιαίο της χώρας και να υπερασπίζουμε, όπου γης, τα συμφέροντά της.

Καλή επιτυχία συνάδελφοί μου και σας ευχαριστώ πολύ.

Π. ΡΙΖΟΣ:

Να ευχαριστήσουμε και εμείς το συνάδελφο Ηλία Δόλγυρα.

Να ευχαριστήσω, θα 'θελα και προσωπικά, τον Αντιδήμαρχο Καλαμάτας γιατί μας παρέδωσε μία σημαντική βιντεοκασέτα, «η πόλη θυμάται, οι σεισμοί του '86».

Να τονίσω ότι μετά το αυστηρά δεκάλεπτο διάλειμμα, για καφέ, θα μιλήσουν στην πρώτη ενότητα της Ημερίδας μας, ο Κωνσταντίνος Μακρόπουλος, Καθηγητής Σεισμολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και Πρόεδρος του ΟΑΣΠ, ο Παναγιώτης Καρύδης, Καθηγητής Αντισεισμικής Τεχνολογίας του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, ο Γεράσιμος Τσελέντης, Καθηγητής Σεισμολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών και ο Μωυσής Κουρουζίδης, Διδάκτωρ Σεισμολόγος του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών.

Ένα δεκάλεπτο διάλειμμα λοιπόν, για καφέ και αμέσως όλοι εδώ!

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ε.ε.